

Sınıf savaşımını büyütmenin aracı olarak yerel seçimler

Devrimciler asla var olanla yetinmezler. Yaşanan hareketliliği düşündüğümüzde varolanla yetinmek, zamanın gerisinde kalmaktır. Devrimciler, varolanla yetiniyorsa, bilineni, rahatı,

sakinliği seçiyorsa burada en basitinden devrimcilik kavrayışında bir sorun vardır. O zaman bu yazımızın kapsamında bir sonuç olarak diyebiliriz ki; yerel seçimleri mücadelemizi

büyütmenin, örgütlülüklerimizi geliştirmenin ve demokratik halk devriminin propagandasını yapmanın bir aracı olarak kullanalım ve çalışmalarımıza yüklenelim!

Sayfa 08-09

Haftalık Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

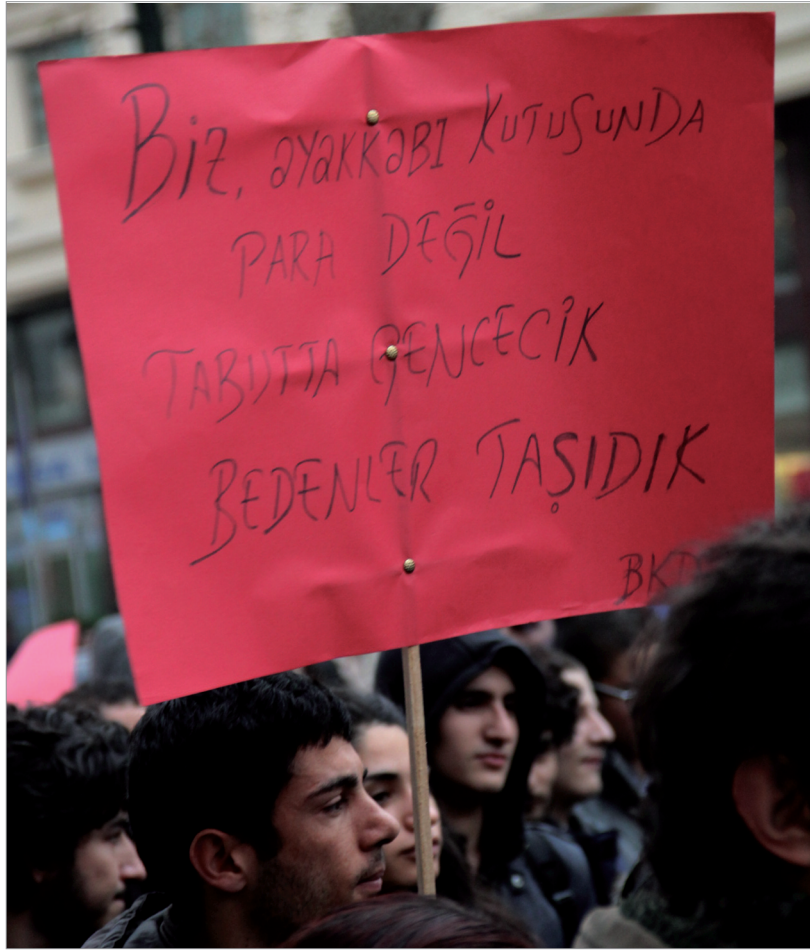
Sayı: 84 Gerçekler devrimcidir!

16 Ocak 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Soyuyor,
saklıyorlar!
Çalıyor,
susuyorlar!
Katledip
"AK"lıyorlar!

YALANA, TALANA, KATLIAMA İSYAN ETMEK MEŞRUDUR!

2 yıl önce Roboski'de katledilen 34 Kürt köylüsü için açılan davada geçtiğimiz günlerde "Kovuşturmaya gerek yok" kararı verildi. Onlar; bakan ve hatta başbakan çocukları, emekçi halkın alınterinin çalınmasıyla elde edilen milyon dolarlık rüşvet ve yolsuzluk operasyonlarıyla gündeme gelirken; "okul harçlığı", "ekmek parası", "telefon parası" için çıktıkları zorunlu "kaçakçılık" yolunda katledilmişlerdi.

Halkı, sömürü ve baskı cenderesinde bırakanlar şimdi kendi aralarında kavgaya tutuşmuş durumdadır. Ortaya milyon dolarlık pisliklerini saçsa da... Ancak söz konusu halkın çocukları olduğunda kavgalar unutulmaktadır. Roboski'yi aklayanlar Kürt halkına, devletin İslamcısıyla, Kemalistlikle aynı Türk hakim sınıflarının devleti olduğunu göstermektedir. Aynı şekilde yalana, talana, katliama isyan etmenin meşru olduğunu da!

Özgür Gelecek'ten

Boşuna uğraşmayın, pislğin üzeri örtülmez!

Merhaba,

Sizi bilemeyiz ama biz son dönemlerde açığa çıkan yüzlerce ayrıntıyı yakalamakta zorluk çekmeye başladık. 17 Aralık'ta düğmeye basılarak başlatılan rüşvet ve yolsuzluk operasyonunun ardından ortaya saçılan hakim sınıf gerçekliği pislğinin bu kadar çok olduğunu tahmin ediyorduk elbet ama yine de bu kadar çok ayrıntıya ilk defa böyle hakim olma şansımız oldu. Sayfalarımızda konuya ilişkin yazılara, makalelere ulaşabilirsiniz.

AKP-Cemaat kavgaya tutuştu ama bu arada gerçeklerin bu kadar açığa çıkmasından da rahatsız oldular. Özellikle pislği ortalığa dökülen AKP, iyice saldırganlaşarak bu pislğin üzerini örtme çabasına girişti. İlk iş "baş belası" olarak nitelendirdikleri sosyal medya başta olmak üzere interneti hedef alan AKP, yeni bir düzenlemeyle başta toplumsal muhalefetin sesi olan site, facebook, twitter sayfalarını kapatmaya hazırlanıyor.

Ama buna karşı halk da "İnternetime dokunma" diyerek sokağa çıkmaya hazırlanıyor. Biz de halkın sesi olmak için, o gün orada olacağız!

Serkeftin!

Göğün Yarısı

Amed YDK ve tacize uğrayan...

Sayfa 07

Gündem

Ankara Roboski'dir ve yerleyeksan...

Sayfa 03

Pusulâ

Yerel Seçimlerde; Kopuş ve...

Sayfa 11

Yaşamın İçinden / 02

Görmemizi istemedikleri
gerçekten ne?

İşçi-Köylü / 04

Feniş'te direniş
kararlılıkla sürüyor!

İşçi-Köylü / 05

Punto'dan Maksut Tat'a
direniş!

Halkın Gündemi / 15

Direnişin saf hali
tutsak çocuklara sahip çık!

Görmemizi istemedikleri gerçekten ne???

İnternet kullanımının olanaklı ve daha yaygın kullanılabilir hale gelmesinin etkisiyle; devletin yönlendirebildiği ve yalan söyletebildiği medya dışında alternatif mecralar da oluşmaya başladı. Devrimci ve sosyalist basının yanı sıra Facebook, Twitter vb. iletişim ve forum alanları da gerçeklerin ortaya dökülmesi için birer araç haline geldi. Toplumsal muhalefet yükseldikçe; adeta sokak sokak verilen bilgi ve haberleşme durumu, devletin şimdiye kadar ve şimdilerde yapmış olduğu zulmü daha geniş bir kitlenin (objektif biçimde) görebilmesini olanaklı hale getirdi.

Özellikle Gezi eylemlerinde ana akım medyanın ikiyüzlülüğünü ve satın alınmışlığını halkın görmesi üzerine başlayan sorgulama, açılan bir döviz ile özetleniyordu aslında: **"Yeni başlayanlar için Kürt sorunu; Lice."** Medyanın şimdiye kadar yaptığı dezenformasyonu ve manipülasyonu daha berrak biçimde gören kitleler, kendi haberleşme ağını genişletirken, devletin korkması için de sebepler artmaya başladı.

"Şu anda Twitter denilen bir bela var, yalanın daniskası burada. Sosyal medya denilen şey aslında şu anda toplumların baş belasıdır." (R. Tayyip Erdoğan) "Türkiye Twitter kullanımının yaygınlaşma oranı açısından dünyada birinci sırada." (The Financial Times)

Kitlelerin empati kurabilmesini daha olanaklı hale getiren sosyal medyanın bir önemli özelliği de iktidarların sansür uygulamalarının son derece zor oluşu. Devletin kendine tehlikeli gördüğü web sitelerini ya da sosyal forumları kapatması, sansürlemesi çok zor bir şey değil aslında. Ancak Twitter ve Facebook gibi geniş kitlelerin her türlü günlük faaliyetleri için "çok amaçlı" kullandıkları kanalların kapatılması toplumun hemen her kesiminin tepkisini çekecektir.

Hiç kuşkusuz böylesi bir sansürü hayata geçirmenin çok büyük bir siyasal bedeli de söz konusu olabilir. Fakat devlet; özellikle kendi yalanları ve pislikleri ortaya saçılmaya başladıkça, kitle desteğini kaybetmekten korkmaya başladı. Böylesi süreçlerde (Gezi'de olduğu gibi) kitlelerin öfkesinin ne düzeyde patlayacağı ve sonuçlarının neler doğurabileceğini tahmin eden hükümet, çareyi yine bir devlet klasiği olan **"sansür/yasaklama"** da buldu. Torba Yasa kapsamında hazırlanan yasaya birazdan değineceğiz.

TC'nin sansür karnesi

İnternetle yakın tarihte tanışan TC devletin 2000'e kadar özel bir düzenlemesi yok. İnternet ile ilgili, sansüre de yola açan ilk cezai düzenleme DSP-MHP-ANAP koalisyonundan, 2001'de geldi. Basın Yayın Yasası'na interneti de dahil edip her yayının bir kopyasının valiliğe ve basın savcılığına gönderilmesini şart koşan, yeni suçlar yaratan bir kanun tasarısıydı bu. Yasa, özellikle milletvekillere yönelik eleştirileri engellemek,

meclis dışı siyasal muhalefeti etkisizleştirmek amacını taşıdığı gerekçesiyle yoğun bir biçimde eleştirildi ve 2004'e kadar yürürlükte kaldı.

2005'te MÜYAP, FSEK Ek Madde 4'ü kullanarak çok sayıda web sitesini erişime engellemeye başladı.

2007'ye kadar çok sayıda web sitesi, TCK, Medeni Hukuk ve TMY kullanılarak engellendi.

2006 sonu ve 2007 başı, etkili bir medya operasyonu, önce satanizm, sonra da çocuk pornografisi bahanesiyle internetin "halk düşmanı" ilan edildiği dönem oldu. 5651 sayılı **"İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun"** Meclis'ten hızla geçti. Bu yasaya muhalefet eden tek bir milletvekili bile olmadı. Yasa çıktıktan sonra, interneti hedef alan dezenformasyon kampanyasının birden bire dindiğini gördük. Satanistler ortadan kayboldu, çocuk pornografisinden tutuklananların çoğu salıverildi.

Amaç "suç"u önlemek değil!

Şimdilerde de tecavüzcü ve çocuk istismarcısı olanları ödüllendiren bu devletin internetin "güvenilir"liğini tartışması oldukça manidar.

Geçmişten de gördüğümüz gibi, "çocukları ve gençleri koruma" yalanıyla hazırlanan yasanın düpedüz toplumsal muhalefeti önlemek gibi bir amaç taşıdığını görmek hiç de değil.

"5651 Sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi" torba yasaya bu bahanelerle dâhil edildi.

Yaklaşık iki sene önce de sansür girişimleri olmuştu TC'nin; ancak bu seferki tasarısı şimdiye kadar olanların en kapsamlısı. Düzenlemede en dikkat çekici nokta; Ulaştırma Bakanı'na ve Telekomünikasyon İletişim Başkanı'na tek başına internet sitesi kapatma yetkisi veriliyor olması.

Erişim Sağlayıcıları Birliği kurularak, interneti dağıtan tüm şirketler bu birliğe üye olacak. Bu birliğin tüzüğü devlet tarafından onaylanmak zorunda. Erişim

engelleme kararları bu birliğe tebliğ edilerek sansür mekanizması tek elden yürütülecek. Bu birliğin, kendisine gelen sansür kararlarını 4 saat içinde işleme koyma zorunluluğu getirilecek.

Hâkimler, 24 saat içinde sansür kararı verebilecek. "Zararlı" görülen içerik çıkarılmazsa, 500-1.000 TL arasında günlük para cezası kesilecek. Hosting firmaları her kullanıcının izini sürebilecek. Her kullanıcının internetteki faaliyeti kayda alınarak bir-iki yıl saklanacak.

Tasarıda, içerik kaldırma dışında, doğrudan erişimin engellenmesine yönelik, bu engellenmenin kapsamını hukuka aykırı bir şekilde genişleten düzenlemeler yapılıyor, adeta bir sansür birimi gibi hükümete bağlı çalışacak Erişim Sağlayıcıları Birliği kurulması planlanıyor.

Örneğin, yeni düzenlemede Ulaştırma Bakanı'na, herhangi bir yargı kararı olmaksızın internet sitesi kapatma yetkisi verilmiş. Normal şartlarda, Anayasa'ya göre de, temel hak ve özgürlüklere yapılacak sınırlandırmalar ancak kanunla düzenlenir ve savcılık kararıyla yapılır. Erişimin engellenmesi de böyledir. Düzenleme bu bakımdan Anayasa'ya da aykırı.

Erişim, IP adresi üzerinden engellenecek ve bu yetki bakanda

Yine düzenleme ile getirilen yenilik olarak; hali hazırda DNS üzerinden engelleme yapılırken, artık IP adresi üzerinden erişim engellenmesi söz konusu

olacak. URL temelli erişim engellenmesi uygulamaya sokularak, bir içerik sebebiyle bütün adresin erişiminin engellenmesinin yolu açılacak.

Bir başka değişiklik ise, Bakan'a **"gecikmesinde sakınca bulunan hallerde"** özel hayatın gizliliği veya kişilik hakkı ihlali hallerinde erişimin engellenmesi emri verme yetkisi tanınmış. Şüphesiz ki, bu haller hakim veya savcının takdir edeceği, dolayısıyla "yargısal" bir faaliyet gerektiren işlemlerdir. Bu yetkinin yürütmeye verilmesi son derece tehlikeli.

İnternet üzerindeki tahakküm artıyor

Sonuç olarak, yapılan bu değişiklikler ile zaten temel hak ve özgürlükler bakımından sorunlu olan 5651 sayılı kanun, daha baskıcı ve devletin internet üzerindeki tahakkümünü artırıcı bir hale sokuluyor. Hükümetin elinin altında olacak "sansür birliği" kurularak, ülkedeki bütün erişim sağlayıcılar bu birliğe üye olmak zorunda bırakılacak. Bu tasarı yasalaşırsa, iktidarın "baş belası" olarak gördüğü sosyal medyayı daha rahat bir şekilde kontrolü altına alması, dilediği gibi, herhangi bir yargısal faaliyet olmaksızın ve son derece soyut gerekçelerle sansür uygulaması mümkün hale gelecek.

Fakat daha önce de belirttiğimiz gibi, hemen herkesin gün içinde onlarca kez paylaşım yaptığı ve haber kaynağı olarak kullandığı sosyal medyanın yasaklanabilmesi oldukça zor görünüyor. Bu yasa tasarısının hayata geçmesinin önündeki tek ve en büyük engel olan kitle muhalefeti bu bağlamda geri adım atırabilir.

Çeşitli demokratik kitle örgütleri, muhalif basın, forumlar; özellikle son birkaç haftadır eylemlerle ve yapılan açıklamalarla protesto edilen yasa tasarısına karşı halkı sokağa çağırma devam ediyor. **18 Ocak** günü birçok ilde saat **18.00'**de yapılacak olan **"İnternete Dokunma"** eylemleri bu kapsamda oldukça anlamlı. Aynı zamanda saat **21.00'**de **tencere-tava çalma eylemi** gerçekleştirilecek olan **18 Ocak** günü tüm halkı sokaklara, internet ve haber alma özgürlüğü için eyleme çağırıyoruz.

"ANKARA ROBOSKİ" DİR VE YERLEYEKSAN EDİLMELİDİR!

Türk hakim sınıf klikleri arasında süregelen klik dalaşı, -çeşitli vecheleriyle- tüm hızıyla devam etse de, bir kez daha kendi aralarındaki tepişmenin tali, halka düşmanlığın ise esas olduğu görülmektedir. Niçin bunu söylüyoruz? Talan Cumhuriyeti'nin tüm pislikleri orta yere serilirken, Ankara'da başta yolsuzluk, rüşvet olmak üzere ezcümle kendi yasalarına göre gayrimeşru olan işlerin AKlanıpPaklanması için türlü türlü pazarlıklar gerçekleştirilirken, bir katliamdan başka hiçbir tanımlamayla ifade edilemeyecek olan 34 Kürt köylüsünün öldürülmesinde faillerin ortaya çıkarılmamasında el birliğiyle ortaklaşıldı.

T. Kürdistanı sınırında uçaklarla bombalanıp katledilen Kürt gençlerinin katilleri hakkında "kovuşturmaya gerek yok" kararı alındı.

"Bağımsız" Türk yargısından böyle bir beklentimiz olduğu sanılmasın. Hatta göstermelik de olsa birkaç alt rütbeli memurun feda edilmesi bile şaşırtıcı olabilirdi. Türk hakim sınıfların yargısı bizi şaşırtmadı ve 34 kişinin öldürülmesinden hiç kimsenin sorumlu olmadığına karar verdi!? Ankara koridorlarında kaybolmayacağı ilan edilen katliam gerçekten de "kaybolmadı!" Hızlıca sonuçlandırıldı. Bu memlekette 3 tavuğun çalınmasına, bilinen bir örnek olması açısından, canı çekince baklava çalanlara onlarca yıl hapis cezası veren yargı, 34 kişinin katledilmesinde haydi sorumluluğu bırakalım, kusur, hata dahi görmedi!

Faşizm bu kararlar, bir yandan kendi içinde kriz yaşarken, diğer yandan ise Kürtleri katletmeye devam edeceğini ifade etmekle kalmıyor, aynı zamanda bırakalım en üst düzeydeki sorumlularını, en alt düzeydeki memurunu dahi feda etmediğini dosta düşmana gösteriyor.

Gülen Cemaati'nin, bugüne kadar halka, devrimcilere karşı bir saldırı aracı olarak her fırsatta kullanıldığı soruşturmanın gizli yürütülmesinden hareket ederek, uzunca bir süre yolsuzluk ve rüşvet operasyonu için somut deliller toplamakla kalmadığı, aynı zamanda -ortaya saçılanlardan anlaşıldığı kadarıyla- AKP'lileri "suça teşvik" dahi ettiği açığa çıktı.

Ki "iş takibi yapan savcılar"la ilgili yapılan haberlerde, gerek AKP'lilerin ve yine gerek Gülen Örgütü kadrolarının, yolsuzluk ve rüşvette fazlasıyla "aynı bağın gülleri" olduğu anlaşılmaktadır. Yolsuzluk, rüşvet ve rant yollarında beraber yürüyüp, beraber islanmışlar ve hatta lüks tatiller yapmışlar! Ama gelin görün ki iş, rant paylaşımında daha fazla elde etmek için iktidara hakim olmaya gelince "kardeşlik hukuku"yla birbirine bağlı olduklarını söyleyenler, birbiri hakkında demediklerini bırakmayıp, gerçekleri bütün çıplaklığıyla ortaya serdiler.

Ama sanırsız onları -ve özellikle de Erdoğan'ı- en çok şaşırtan gelişme, daha önceden halka karşı saldırıda kullanılan yöntemlerin kendisine karşı kullanılması olmuştur. T. Erdoğan bu nedenle bağırıp çağırıyor. Bir savcı nasıl böyle yapar, insan hakları, sanığın hak-

"Halkın yarasını sarmaz Ankara!"

Bu "Yeni" Türkiye "Ankaralaşan" bir seyir izledi. Meselelere sınıflar mücadelesi açısından bakanlar için İslamcı söylemler ve mağduriyet sömürsüyle halkın desteğini alan AKP'nin, süreç içinde Kemalist kliği geriletmesi ve devlet aygıtında mevzilerini sağlamlaştırması beraberinde, temsil ettiği kliğin iktidarın nimetlerinden daha fazla pay almak istemesini doğurdu. Bu tavır günlük politik söylemde "Ankaralaşmak" olarak formüle edildi.

Dolayısıyla İslamcılar "Yeni" Türkiye ile Kemalistlerin "Eski" Türkiye, "Ankaralaşmak" metaforuyla tanımlanan ve bir bütün olarak her türden Türk komprador-burjuvazi ve büyük toprak ağalarının sınıfsal çıkarlarını temsil eden bir kavram olarak işlev gördü. Ankaralaşmak demek halk düşmanlığı demektir. Halkı fişlemek demektir. Yolsuzluk, rüşvet, insan kayırma, iş görme, ihale bağlamadır. Başta yürütme olmak üzere yasama ve yargı alanlarında çalışan her türlü devlet memurunun "işini bilip yürütmesi" demektir. Orada bir köy var uzakta gitmesek de görmesek de "bizim"dir demektir.

Halkın demokrasi taleplerine kulak tıkamak ve hatta öfkeyle bağırıp çağırıp

prador patron ağalarının mekanıdır. **Ankaralaşmak burjuva-feodal devlet demektir! Özcesi Ankaralaşmak demek faşizm demektir!**

Unutmayacağız, hesap soracağız! Çok uzağa gitmeye gerek yok, Roboski'de katledilen Kürt gençlerinin katillerine Ankara'dan "teşekkür" edilmedi mi? Ve nihayet katliam sorumluları aklanmadı mı? Yine Gezi İsyanı "Ankaralaşma"ya doğrudan itiraz değil miydi? Hatta bırakalım diğer kesimleri kendini "İslamcı" olarak tanımlayan halkın kimi kesimlerinin, İslamcı söylemi kullanan hakim sınıf kliğinin "Yeni" Türkiye'nin gerçekte Ankaralaşmak olduğunu görenlerin itirazları biliniyor. Hatta bu kesimler Gezi İsyanı'nda halkın yanında yer aldı. Bu anlamıyla "İslamcılığın Ankaralaşması" derken kastettiğimiz kavramın, "Eski Türkiye"nin tasfiyesi ve "Yeni Türkiye"nin kurulması propagandaları altında komprador patron ağaların İslamcı söylemi kendi sınıfsal çıkarları için kullanması, başta Türk, Kürt uluslarından olmak üzere çeşitli milliyet ve mezheplerden Türkiye halkına düşmanlıkta, Kemalistlerden hiç de geri kalmadıklarının net olarak ortaya çıkmasını kastediyoruz. Hakim sınıf klikleri hangi söylemi kullanırlarsa kullansınlar, onları var eden halk karşısındaki tutumlarıdır.

Tarihi bir soygun, talan, hırsızlık, sömürü ve katliamlarla dolu olan "genç Cumhuriyet"te ilk kez rüşvet, yolsuzluk bu denli pervasızca yok sayılmaktadır! Kendi yasalarına bile uymamakta beis görülmemektedir. Daha önceden hem T. Özal, hem S. Demirel gibi şahsiyetler hırsızlığı, yolsuzluğu, rüşveti savunma yüzüzlüğünde bulunabilmişlerse de, bu topraklar ilk kez bu derece pervasızlığa tanık oluyor.

Öte yandan yaşananlar bir gerçeğe de işaret etmektedir. Ankaralaşmak, her fırsatta komünistleri dogmatikler olarak tanımlayan çevrelere ve hakim sınıf kliklerinden bahsetmelerini hazır reçeteler olarak eleştirenlere kendiliğinden bir yanıtı da içeriyor. Sırf anayasal haklarını kullanmak istedikleri için işten atılan Punto Deri işçileri kendi deneyimlerinden bu devletin kimin devleti olduğunu net olarak görmekte ve bize söz bırakmamaktadır.

Roboski'yi aklayanlar Kürt halkına, devletin İslamcısıyla, Kemalistiyle aynı Türk hakim sınıflarının devleti olduğunu göstermekte ve bize laf bırakmamaktadır. Çalanlar, yağmalayanlar, her türlü yolsuzluğu kendine hak görenler Türkiye halkının zihninde Ankara olarak kodlanmış durumdadır. Dolayısıyla Ankara'yı çözüm olarak değil zulüm olarak halka anlatmak zor değildir. Ankaralaşmaya karşı tek ve etkili çözüm silahların eleştirel devrimci gücünde ısrardır.

Roboski'yi aklayanlar Kürt halkına, devletin İslamcısıyla, Kemalistiyle aynı Türk hakim sınıflarının devleti olduğunu göstermekte ve bize laf bırakmamaktadır. Çalanlar, yağmalayanlar, her türlü yolsuzluğu kendine hak görenler Türkiye halkının zihninde Ankara olarak kodlanmış durumdadır.

Faşizm bu kararlar, bir yandan kendi içinde kriz yaşarken, diğer yandan ise Kürtleri katletmeye devam edeceğini ifade etmekle kalmıyor, aynı zamanda bırakalım en üst düzeydeki sorumlularını, en alt düzeydeki memurunu dahi feda etmediğini dosta düşmana gösteriyor.

Kıscası başta Kürt ulusu olmak üzere Türkiye, çeşitli milliyetler ve mezhepler açısından "Eski"siyle "Yeni"siyle hep aynı Türkiye olarak kalmaya devam etmektedir.

Üstelik bu durum bir bütün olarak Türkiye halkına yönelik uygulanan sömürü, soygun ve zulüm politikalarında değil, hakim sınıfların kendi aralarındaki dalaşta da devam ettirilmektedir.

Halka düşmanlık kendilerini vurdu!

"Yeni" Türkiye'nin "Eski"sinden farklı olmadığı, hakim sınıfların kendi aralarındaki dalaşta da kullandıkları yöntemlerin değişmemesinde görülmektedir.

Örneğin soruşturmanın savcılar marifetiyle gizli yürütülmesi esprisi bu kez kendilerini vuran bir silaha dönüştü!

ları ne olacak diyor? Mağdurum da mağdurum diyerek çok iyi yaptı iki yüzlülüğü sergiliyor. Daha birkaç ay önce "destan yazan" polisler ve işini bilen savcılar, kendi çevresine de aynı muamelede bulununca feveran ediyor. Müthiş bir ikiyüzlülük, müthiş bir riya-karlık! Hadi onların deyimiyle ifade edelim. Siz takıyyeyi iyi bilirsiniz!

Nitekim ilk andaki şaşkınlıktan sonra AKP, Gülen Cemaati'nin hamlelerini savuşturmak için bilinen bir dizi adım attı. Özellikle kolluk gücünde tasfiyelerle ve yargıya müdahalelerle (siz hala yargının bağımsız olduğunu mu düşünüyorsunuz?) kendisine yönelen saldırıya karşı önlemler geliştirdi. Hemen ardından da burjuva-feodal medyada yoğun bir dezenformasyona başvuruldu. Bu anlamıyla hakim sınıfların kendi aralarındaki dalaşta kullandıkları yöntemler daha önceden de kullandıkları yöntemlerdir. Kısa bir süre önce Ergenekon, Casusluk, Balyoz vb. davalar sırasında dillendirilenlerin bu kez rüşvet ve yolsuzluk soruşturmalarında da kullanılması bununla ilintilidir. "Eski"siyle aynı yöntemleri kullanan "Yeni" Türkiye!

"ayaklar ne zaman baş oldu" diyebilirdi. Ankaralaşmak, halka yönelik katliamların, suçların "AKlanıpPaklandığı, dehliz (ya da pekala in) denilen ama başta meclis olma üzere yargı bürokrasisinin komisyonlarında, mahkemelerinde sıcak ve rahat koltuklarına gömülenlerin mesaisiyle başarıyla gizlendiği yer demektir. Ankaralaşmak demek emperyalizme uşaklık etmek, sadece Türkiye halkı değil, bölge halkları üzerinde de faşist terör estirmektir. Ankaralaşmak, yeri ve zamanı geldiğinde yüzündeki "parlamentar demokrasi" maskesini çıkarmak, askeri faşist diktatörlüğü devreye sokmaktır. Hakim sınıf klikleri arasında kıyasıya mücadele etmek, halka karşı saldırılarda ortaklaşmak ve bir gecede onlarca saldırı yasaları çıkarmak demektir.

Ankara, 17 Aralık ve sonrasında yaşanan gelişmelerde de net olarak görüldüğü üzere hukuk devleti demenin gerçekte guguk devleti olduğu, hukuk denilen yasaların gerçekte halka yönelik saldırıların meşrulaştırılması anlamına geldiğinin görülmesidir. Ankara kom-

Taşeronda hak gaspları sürüyor

H. Merkezi: Emek sömürsünün katmerleştirilmiş hali olan taşeron ve güvencesiz çalışma koşullarında hak gaspları devam ediyor. Bu haftada birçok taşeron firmada işten çıkarmalar ve hak gaspları yaşandı.

Batman: Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü yönetimi, 5 yıldır çalışan 15 işçiyi tazminatlarını ödemedi ve gerekçe göstermeden işten çıkardı. İşten çıkarma üzerine işçiler **8 Ocak** günü müdürlük önünde eylem yaptılar. Eylemde işçiler adına konuşan **Mehmet Akif Can**, AKP'nin ülkeyi taşeron cumhuriyeti haline çevirdiğine dikkat çekerek, işçilere örgütsüz ve sendikasızlığın dayatıldığını ve böylece rahatça işten çıkarmaların gerçekleştiğini belirtti. Can atılan işçilerin geri alınmasını istedi.

Eskişehir: TOKİ'nin Sazova Mahallesi'nde yapımına başladığı 33 bin kişilik stadyum inşaatında çalışan işçiler iş bıraktı. 5 ayı dolmak üzere olan inşaat 3 aydır maaş alamayan 200 işçi, **9 Ocak** günü iş bırakarak çalışmayı durdurdu.

Eylemde işçiler adına konuşan **Bülent Curu**, stadyumun temel atma kısmının bitmek üzere olduğunu fakat üç aydır maaşlarını alamadıklarını ve taşeron firma yetkililerinin kayıp olduğunu belirterek, "Taşeron ortada yok. Bugün gelecek, yarın gelecek diyorlar ama gelmiyor. Taşeronun kaçtığı söyleniyor. Çay içecek paramız yok. Paramızı alana kadar çalışmalarını durdurduk" dedi.

Mersin: Bozyazı İlçesi'nde yapımı süren arıtma tesisinde çalışan 50 taşeron işçisi 2 aydır maaşlarını alamadıkları için **10 Ocak** günü iş bıraktılar. Ayrıca inşaat işçilerine yemek götüren firma da alacağını tahsis edemediği için yemek servisini durdurdu. Birçoğu çeşitli illerden gelen işçiler adına konuşan **Mustafa Tezcanlar**, işçilerin zor durumda kaldıklarına dikkat çekti. Öte yandan ana firma ise taşerona ödeme yaptığını belirterek sorumluluğu üstünden atmak istiyor.

Colemêrg: Hakkari Devlet Hastanesi'nde çalışan 38 ve Yüksekova Devlet Hastanesi'nde çalışan 42 özel güvenlik görevlisi işyerinde ihale değişiklikleri bahane gösterilerek işten atıldı. İşçilerin işte çıkarılması üzerine her iki hastanede aralarında SES ve Dev Sağlık-İş üyelerinin de bulunduğu sağlık çalışanları, arkadaşlarının iş başı yapması talebiyle mesai bitimi sonrası işyerini terk etmeme eylemi yaptı. Eylem üzerine her iki hastanede de işten atılan işçiler tekrar iş başı yaptı.

Feniş'te direniş kararlılıkla sürüyor

Kartal: Hak-İş'e bağlı Çelik-İş Sendikası'nda örgütlü **Feniş Alüminyum** işçilerinin direnişi 130'lu günlere ulaştı. 9 Eylül tarihinde patron Gebze'de bulunan fabrikada üretimi durdurduğunu açıklarak işçilerin, TİS'ten kaynaklı bir maaş alacaklarını belirterek, kıdem ve ihbar tazminatlarını ödemeyerek kapı dışarı etmişti. Yıllarını fabrikaya vermiş işçiler bunun üzerine, kapanan fabrikayı işgal ederek başlattıkları direnişi, örgütledikleri eylemlerle, kararlılıkla sürdürüyorlar.

Direnişe iflas ettiği öne sürülerek kapatılan fabrikayı işgal ederek başlayan işçiler, birçok eylem örgütleyerek hak alma mücadelelerini sürdürüyorlar.

Direnişin 100. gününde örgütledikleri, yüzlerce kişinin katıldığı dayanışma gecesiyle kararlılık mesajı veren işçiler, bugünlerde ise eylemlerini patron **Sedat Aloğlu**'nun Ulus'ta bulunan evinin önünde yaptıkları eylemlerle sürdürüyorlar.

Eylemlerin vurgusunu ise haklarını gasp ederek elde edilen kazançla patronların nasıl lüks konutlarda yaşam sürdüğü oluşturuyor. İşçiler ayrıca **Mecidiyeköy**'de bulunan **Feniş Holding** binası önünde de sık sık eylem yaparak direnişi canlı tutmaya devam ediyorlar.

Sendika ağaları "çözüm" arıyor

Sendikaların pasif, direniş karşıtı tutumuna karşı da direnen işçilerin kararlı duruşu sendikayı çözüm bulmaya zorluyor. Daha önce patronla girilen protokol sürecinde, işçilere eylem örgütlememelerini açıkça söyleyen, direnişe somut bir destek geliştirmekten kaçınan, işçilerin süreci kararlılıkla ilerletmesi üzerine ise, direnişin yanında "mecburen" bulunan sendika, direnişe bürokratik sınırları içerisinde çözüm bulmaya çalışıyor.

Türkiye Barolar Birliği (TBB) Başkanı **Metin Feyzioğlu**'nun Başbakan Erdoğan ile görüşmesinde, Feniş işçilerinin durumuna dikkat çekmesinin ardından, Hak-İş Genel Başkanı **Mahmut Arslan**, Ça-

lışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı **Faruk Çelik** görüşme sürdürdükleri ve belli bir "çözüm" varıldığına açıkladı.

"Mevcut kanunda kamu alacakları diğer alacaklara göre önceliğe sahip. Yapılacak düzenlemeyle işçi alacaklarının kamu alacaklarının önüne alınması söz konusu olabilecektir. Bu konuda Sayın Bakan ile fikir birliğine vardık" diyen Arslan, bu değişiklik ile Feniş işçilerinin ve benzer durumdaki işçilerin alacaklarını tahsil edebileceklerini iddia etti. Yapılan açıklamaların karşılığı ayrı bir tartışma konusunu oluştururken, işçilerin giriştiği fiili direnişin sendika ağalarında oluşturduğu baskıyı ise gözler önüne seriyor.

"Direne direne kazacağız"

Direnişteki gelişmeler hakkında bilgi aldığımız direniş sözcüsü **Mehmet Doğan** ise, sendikaların Ankara'da sürdürdüğü görüşmelerin bilgisinin işçilere vermediğini belirtiyor. Doğan ayrıca işçilerin direnişi Ankara'da gündemleştirmek istemeleri üzerine sendikaların görüşme yürütüldüğü gerekçesiyle karşı çıktığını belirtti.

Alacakları konusunda herhangi bir somut gelişmenin, açıklamalara rağmen yaşanmadığını belirten Doğan, daha önce patrone alacaklarının tahsil edilmesi konusunda, patronla karşılıklı imzalanan protokolün ardından da somut bir gelişme yaşanmadığını belirtti.

Doğan, direnişin 130'lu günlere ulaştığını, fiili eylemlerin dönem dönem azalmasına karşın devam ettiğini belirtti. Çevrede özellikle Petrol-İş'e bağlı fabrika işçilerinin kendilerini ziyaret ettiğini belirten Doğan, direnişe desteğin çeşitli çevrelerce sürmesine karşın son süreçte daha çok temsili düzeyde yaşandığını belirtti. Diğer direnişteki işçilerden en son Punto'yu ziyaret ettiklerini belirten Doğan, Kazova işçilerinin de kendilerini ziyaret ettiğini belirterek, direnişçi işçiler arasında dayanışmayı büyütme istediklerini ifade etti.

Doğan, direnişin son süreçte patronun evinin önünde girilen fiili eylemlerle daha da canlandığını ifade ederek, direnişten umutlu olduklarını belirtti. Doğan son olarak, "Direne direne kazacağız" dedi.

Direnişe iflas ettiği öne sürülerek kapatılan fabrikayı işgal ederek başlayan işçiler, birçok eylem örgütleyerek hak alma mücadelelerini sürdürüyorlar.

Paşa'da direniş var!

H. Merkezi: İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde yemek hizmetlerinde çalışırken işten atılan 10 işçi direnişe başladı. İşçilerin bir kısmı yıllardır çalıştıkları Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde **29 Eylül**'de, bir kısmı ise **20 Aralık**'ta rotasyona tabi tutularak üniversitenin Beyazıt Kampüsü'ne gönderildi. Ardından 11 işçi işsiz kaldı.

Sendika yöneticilerinin hastane yönetimi ile yaptığı görüşmelerden sonuç çıkmayınca, işçiler 12 Aralık günü direnişe başladı. Dev Sağlık-İş üyesi 11 işçi, direnişi başhekimlik önünde sürdürüyor.

Başhekimlik binası karşısındaki alana taleplerini anlatan dövizler asan direnişçi işçiler, bildiri dağıt-

rak hastane emekçileri ve hasta yakınlarına direnişlerini anlatarak destek beklediklerini belirtiyorlar.

Punto'dan Maksut Tat'a direniş büyüyor!

İstanbul: Punto Deri, sendikalaşma hakkını tanımadığı işçileri sokağa atmaya devam ediyor. Punto, geçtiğimiz yıl Ağustos ayı başından itibaren sendikalı işçilere karşı yoğun baskı ve işten atma yöntemleri kullanarak işçileri sendikal haklarından vazgeçirmeye çalışıyor. Haklarından vazgeçmeyen işçiler ise kapı önüne konuluyor. 45 işçi Punto'nun ana fabrikasında geçtiğimiz süre zarfında işten atılmıştı. Punto Deri'ye ait olan **Maksut Tat** adlı başka bir fason işyerinde işçilerin sendikaya geçmesiyle patron, 50 işçinin tamamını işten çıkardı.

80 işçinin işlediği tek "suç" ise sendika haklarını kullanmalarıdır. Şimdi bu işçiler Punto fabrikası önünde işe geri dönmek için bekliyor. Biz de direnişteki son süreci aktarmak için hem uzun süredir direnişte olan hem de daha birkaç gün önce sendikalı oldukları gerekçesiyle Maksut Tat firmasında işten çıkarılan işçilerle bir röportaj yaptık. İlk sorularımızı **Hülya Alptekin'e** yönlendirdik. Hatırlayacağımız üzere Hülya, bu direnişin tek kadın direnişçisi.

- Direniş neden başladığını ve taleplerinizi tekrarlayabilir misiniz?

- Bizim bordrolarımız part-time yatırılıyordu. Deri sektörü ağır bir sektördür. Sabahın 8'inden gece 11'lere kadar mesai yaparken, emek sarf ediyorsunuz, bodrumlarda çalışıyorsunuz. Çok ağır şartları var ama bordrolarınızı elinize aldığınızda anlıyorsunuz. Biz bunu çok geç fark ettik. Sonrasında ne yapalım diye düşündük. Bu sırada Ramazan Aygün arkadaşımız örgütlenmeye başlamıştı. Bana da böyle bir teklif ile geldi. "Biz bu şartlardan dolayı sendikalıyız" dedi. Ben de "siz varsanız, sonuna kadar sizinleyim" dedim. Öyle ki sendikayı hiç bilmediğim halde arkadaşlarıma güvendiğim için sendikalı oldum. Sonra internette araştırımdım ve çok iyi bir şey yaptığımızı fark ettim. Benim babam da eski sendikalı, ama ben yüzeysel bakıyordum bu işe, çok fazla umursamıyordum.

Bazı yerlerde direnişler ol-

duğunda "Bunlar ne yapıyorlar? Gitsin, işlerine güçlerine baksınlar" diyordum. Ama böyle bir şeyle karşılaşınca farklı düşünüyorsunuz. Direnişe başladığım için gerçekten çok mutluyum ve her seferinde diyorum ki iyi ki mücadele etmişim.

- Peki direniş geçme süreci nasıl gelişti?

- Ramazan abinin teklifinin ardından içeride toplantılar yaptık. Ardından da ilk olarak komite halinde, bölüm bölüm herkes kendi çevresini örgütledi. Ben de çalıştığım bölümdeki arkadaşlarla örgütlendim. Gittiğim arkadaşlar "sen varsan, biz de varız" dedi. Çok kısa sürede örgütlenmeyi bitirdik. Çok az sayımız kalmıştı. Ve bir gün sendikalaşmaya başladığımız patronun kulağına gitti. Patronla görüştük ve "burada benim sözüm geçer" dedi ve bizi işten attı.

"Köle değiliz, patronlara göstermemiz lazım"

Hülya'nın ardından Maksut Tat'tan sendikalı oldukları gerekçesiyle çıkarılan **İnanç Aydın** ile sohbet ettik.

- Bize kendinizi ve yaşadığınız süreci anlatır mısınız?

- Biz 6 ay önce sendikaya üye olduk. Bu üyelik süresince bizi işsizlikle terbiye etmeye çalıştılar. Ama biz yılmadık, mücadeleye devam ettik. Bizim amacımız Punto'da yasal haklarımızı almaktı. Mesailerimiz verilmiyordu, onları almak istiyorduk. Senelik izinlerimiz kullanılmıyordu, onları kullanmak istiyor-

duk. Bunların hiçbirini alamadık. 31 Aralık tarihinde bizim işimize son verdiler. Punto patronları bizim haklarımızı yedikleri yetmiyormuş gibi bizim geleceğimizden de çaldılar. Bizim günlük çalışma saatlerimiz sabah 08.30, akşam 07.00. Ama biz 13-14 saat çalışıyorduk. Fazla mesai de yapıyorduk. Ama bizi 3 saat çalışıyor gösterdiler. Part-time işçi gibi çalışıyor gösterdiler.

- Talepleriniz nelerdir?

- Bizim tek talebimiz vardı.

Çalıştığımız saatlerin aldığımız maaşların bordrolarda görünmesi, SSK primlerinin aldığımız maaşlara göre ödenmesini istedik. Bayram tatillerini, senelik izinlerimizi kullanmak istedik. Tatillerimizin parasını almak istedik.

- Bu direniş size neler öğretti?

- Biz işçiler olarak çok cahil bir kesimiz. Çoğu şeyi bilmediğimizi anladık. Bu süreç bize çok şey öğretti. Hakkımızı nasıl arayacağımızı öğretti. Ne tür haklarımız olduğunu öğrendik. Birçok hakkımız olduğunu burada öğrendik. Biz bu haklarımızı almak için sendikalı olduk ve hakkımızı aramaya da devam edeceğiz. Kesinlikle bu durumdan vazgeçmeyeceğiz, sonuna kadar direneceğiz ve hakkımızı alacağız. 100 gün de, 500 gün de olsa sonuna kadar direneceğiz. Bütün işçi kesimine sendikalı olmalarını ve haklarını aramalarını söylemek istiyorum. Çünkü biz köle değiliz, patronlara bunu göstermemiz lazım.

İşçi sınıfı içinde niceliksel değişimi niteliksel değişime çevirmek gerekiyor

Gezi İsyanı'nın ardından toplum içinde bir bilinç değişiminden bahsetmek mümkün. Öyle ki devletin ortaya dökülen gerçekleri kuşkusuz sermayenin birikimi ve pastadan payın alınması kavgasından ibarettir. Sömürü balonu giderek şişmektedir ve bu şişmeye paralel kâr hırsı da büyümektedir.

Bu, işçi sınıfı içinde niceliksel ve niteliksel değişimleri de beraberinde getirmektedir. Sınıf içinde bir nicelik değişiminden bahsetmek mümkün. Bir artış olarak karşımıza çıkan bu gerçeklik niteliksel değişimde ise bir azalış olarak kendini göstermektedir. AKP iktidarının 11 yıllık tarihinde, yabancı kaynak rüzgârıyla yıllık yüzde 5'e yakın büyüyen ekonomiyle beraber, istihdam da arttı. Bir kere tarımdan, kırdan kente, tarım dışına göç hızlandı, kente gelenlerin bir kısmı, işgücü olarak piyasaya girdi ve iyi-kötü istihdam edildi. İnşaat, hizmet sektörlerinde, az da olsa sanayide iş bulanların yanında bir de **yedek işçi ordusu** büyüdü.

Neo-liberal politikalar ile tarım dışı iş-güç sahibi 2004'te 14 milyon iken, 2013'te 20 milyona kadar çıktı. Bu tarım dışı istihdamda **yüzde 43'e** yakın bir artış demek. Bunlardan "ücretli" olarak çalışanların sayısı da aynı dönemde 11 milyondan 17 milyona çıkarak **yüzde 60** arttı ki, bu da dehşetli bir sıçramadır. Demek ki, AKP döneminin başında tarım dışında (kentlerde) her 100 çalışandan **71'i ücretli** iken 2013'te her 100 çalışandan **80'i** ücretli sınıfa dâhil oldu.

Öte yandan neo-liberal politikalar ile mimar, mühendis, doktor, avukat, bilişim, iletişim uzmanı, bankacı vb. beyaz yakalı, nitelikli işgücünün sınıf içindeki yeri daha da büyüyor. Türkiye için de bu böyledir. Sanayinin alt dallarında, madenlerde, inşaatlarda 2004'de 5 milyon dolayındaki mühendis mimar vb. iş alanlarındaki iş gücü 2013'te 6 milyona yükseldi.

Tüm bu niceliksel değişimler ortadayken işçi sınıfı içindeki niteliksel değişimler de dikkat çekicidir. Çünkü 16 milyon ücretli ordusunda **3 milyon** kadar kayıt-dışı yani **kaçak çalıştırılan** kitle vardır, dolayısıyla örgütsüzler. Dışarıda resmi olanı 3 milyon, sayılmayanlarla birlikte **5 milyon işsiz**, yani yedek işçi ordusu, örgütlenme karşısında bir tehdit olarak kullanılıyor. Yasalarda var gibi görünen sendikal örgütlenme, toplu pazarlık ve grev hakkı ise, bir dizi barajlar kullandırılmıyor. Bu işsizlerle tehdit, işten atmayla tehdit, yasal barajlarla engellemelerden geriye, örgütlenebilen ücretli sayısı çok düşük bir kere. Sayıları **2.5 milyonu** bulan **kamu çalışanları** en örgütlü kesim görünmekle beraber, toplu sözleşme-grev haklarından mahrum bırakılmış, önemli bir kısmı, iktidar yandaşı, apolitik sendikalarda bloke edilmiş durumdadır. İşçi sınıfı içindeki bu verilerin iyi okunması gerekmektedir.

Öyle ki niceliksel değişimler yaratılırken niteliksel değişimler de bir şekilde ekonomi politikalar ile bastırılmaktadır. Ancak ne var ki her nicelik bir niteliktir aynı zamanda. Sınıf içindeki niceliksel değişimin emareleri iyi okunduğunda, doğru hamleler yapıldığında nitelik kaçınılmazdır. Halk kitlelerinin yoğunluğu kendi içinde derin suları ifade eder ki egemenleri korkutacak ve hatta zayıflatacak büyük girdaplar derin sularda gerçekleşir.

"Bu mücadele aslında kazanılmış bir mücadele!"

İstanbul: Punto Deri Fabrikası'nın ardından buraya ait olan **Maksut Tat** adlı bir fason işyerinde işçilerin çoğunluğunun sendikaya geçmesiyle patron 50 işçinin tamamını işten attı.

Buna karşı **Deriteks Sendikası** 11 Ocak günü Zeytinburnu 58. Bulvarı'nda biraraya gelerek bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Eylemde yapılan konuşmaların ardından işçiler, "**Punto'ya sendika girecek başka yolu yok**" sloganını atarak Zeytinburnu halkını direnişlerine omuz vermek için imza standına çağırdı. Halaylarla sona eren eylem aralarında **DDSB'nin** de bulunduğu çok sayıda devrimci, demokrat kurum da destek verdi.

Roboskî: “Kusursuz katliam!”

Aradan geçen 3 yılın ardından Roboskî katliamı davasında soruşturmayı yürüten Genelkurmay’a bağlı askeri savcılık, geçtiğimiz günlerde kararını açıkladı. Katliamla ilgili olarak takipsizlik kararı veren Savcılık, 34 Kürt köylüsünün ölümü ile ilgili olarak “**kaçınılması imkânsız bir hata**” tanımlaması yaptı.

Askeri Savcı **Ali Müjdat Eski** tarafından yürütülen soruşturma sonucunda açıklanan 16 sayfalık kararda; şüpheliler Tümgeneral **İlhan Bölük**, Korgeneral **Yıldırım Güvenç**, Topçu Kurmay Kıdemli Albay **Aygün Eker**, Tuğgeneral **Halil Erkek** ve Tuğgeneral **Ali Rıza Kuğu** ile ilgili olarak kovuşturmayla yer görülmediği ve kamu davası açılmasına gerek olmadığı ifadelerine yer verilirken, “kusur” bulunmadığı belirtilerek katliam bir kez daha AKlanmış oldu.

Ateşkes söylemlerinin “ileri” demokrasi naraları ile at başı gittiği bir dönemde gerçekleşen Roboskî katliamı TC eliyle gerçekleşen ilk katliam olmakla birlikte, açıktan sivillere yönelen ve vahşice gerçekleşen bir katliam olması sebebiyle özel bir anlam taşımaktadır. Bu hali ile de katliama dair devletçe sergilenen yaklaşım ve ailelerin adalet çığlığı karşılığında devletin hukuk(suzluk) karinesi, üzerine onlarca söz söylenecek durumdadır. Ancak tüm tartışmaların ötesinde, kararla birlikte ilk altı çizilmesi gereken nokta, beklenmedik bir karar olmadığıdır.

Zira, devletin Kürt ulusu karşısındaki baskı-asimilasyon yöneliminin geçmiş-

ten geleceğe içeriği ve pratikleri bilinmektedir. Roboskî katliamı, bugün “barış” süreci çerçevesinde süren birçok tartışmaya rağmen bu yönelimde TC’nin cemaatiyle, AKP’siyle, TSK’sıyla sebat ettiğinin ispatıdır.

“Şaşırmadık!”

Karar beklenmedik değildir, çünkü en başından hukuksal olarak işletilen süreç, mantık sınırlarının dışındadır. Bilindiği üzere soruşturma, ilk olarak Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından başlatılmış ve görevsizlik kararı verilerek Genelkurmay Başkanlığı Askeri Savcılığı’na gönderilmişti.

Gelinen aşamada ise, operasyonun keşif sürecinden katliama kadar; saldırıyı kurguladığı, onayladığı ve uyguladığı kamuoyunda açıktan teşhir olan bir kurumun soruşturmayı yürütmesi, Genelkurmay’a bağlı askeri savcılığın incelemede bulunması mantık sınırlarının dışındadır. Kendi varlığını devlet adına kurşun sıkmaktan doğru koyan bir kurumun aldığı bu karar, bu anlamda beklenmedik değildir.

Savcılığın aldığı bu karar, süreç açısından da dikkat çekici bir noktaya temas etmektedir. Dershane tartışmaları ile alevlenen ve rüşvet operasyonları ile ayyuka çıkan Cemaat-AKP gerilimi vesilesiyle AKP’de ve tabanında çeşitli karışıklık ve tartışmaların döndüğü bilinmektedir. Böylesi bir süreçte AKP, kendi vesayetini görevden alma ve atamalarla yeniden tesis etme derindedir. Kararı

AKP ile TSK’nın birbirine yaklaşma çabası şeklinde yorumlamak, bu süreç açısından mümkündür.

Zira katliam her ne kadar TSK eliyle yapılmış olsa da, hükümetin onayı ve bilgisi olduğu bilinmektedir. Ek olarak, sınırı geçme-sınır ötesi operasyon yetkisi de hükümetçe verilmiştir. Zaten katliamın ardından yaşanan; delillerin karartılma çabası, Ferhat Encü’ye açılan dava, ardından yapılan tutuklamalar ve benzeri pratikler bize hükümetin payını da göstermektedir. Tam da böylesi bir süreçte, AKP’nin Ergenekon, Balyoz vb. operasyonlarla birlikte “darbe” teşebbüsçüsü ve vesayet yanlısı gözüyle baktığı TSK ile daha da yaklaşmasına yorumlamak hata olmayacaktır.

“Cezaya gerek yok!”

Bu hali ile karar şu anlama gelmektedir: TSK kusursuz bir katliam işlemiştir ve bundan dolayı da kimsenin cezalandırılmasına yer yoktur. Zira TC açısından iş-

lenen suçtur. Sınır devletin sınırdır ve geçenler ya “terörist” ya kaçakçısıdır. Kendi varlığını devletin bekası için silah taşımak şeklinde üreten bir kurum olarak TSK’nın da, onun efendilerinin de başka söz söylemesini beklemek gerçek dışı olurdu zaten.

Kararla birlikte TC’nin katliamcı yönü bir kere daha deşifre olurken, en çok sorulması gereken soru yeniden gün yüzüne çıkmıştır: Orada o sınır neden vardır?

Bir halkı dört parçaya birbirine yabancı kılmak isteyen, Rojava sınırına utanç duvarı ören bu devlet, kendi sınırının “ihlalini” 34 kişiye kanla ödemişken o sınır ne anlama gelmektedir? Bir halkı dağ başlarına çektikleri çizgilerle birbirinden koparabileceklerini sananlar yüz yıldır kan dökmekteyken, halkın direnişi de yüzlerce yıldır sınırları anlamsızlaştırmaktadır. Bu hali ile Roboskî’nin hesabı da, sahte sınırları kaldırmakla sorulacaktır.

H. Merkezi: Kürt kadın siyasetçiler **Sakine Cansız**, **Fidan Doğan** ve **Leyla Şaylemez**’in 9 Ocak 2013’te katledilmesinin üzerinden 1 yıl geçti. Katliamın yıldönümünde ülkenin ve dünyanın dört bir yanında anımlar düzenlendi.

Dersim

* 8 Ocak günü Sanat Sokağı’nda bir araya gelen ve aralarında **Partizan**’ın da bulunduğu kitle, buradan Seyit Rıza Meydanı’na yürüdü. BDP Eş Genel Başkanı **Gülten Kışanak** katliamın Paris’te işlendiğini ancak talimatın Ankara’dan verildiğini vurguladı. Ardından diğer kurumlar tarafından konuşmalar yapıldıktan sonra etkinlik müzik dinletisiyle son buldu.

Paris’te katledilen 3 karanfil anıldı

* 9 Ocak günü DÖKH öncülüğünde bir araya gelen kitle, katledilen **Sakine Cansız**’ın mezarının bulunduğu **Asri Mezarlığa** doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş sonrası mezar başında kadınlar, Cansız’ın mezarında mum yakarak kızıl karanfiller bıraktı.

Amed

Bağlar/Dört Yol’dan başlayan yürüyüş **Batıkent Meydanı**’na doğru ilerledi. Eylem aralarında **Partizan** ve **Yeni Demokrat Kadın**’ın da bulunduğu çok sayıda kurum katıldı. BDP Eş Genel Başkanı **Gülten Kışanak** katliamın Kürt halkının özgürlüğüne yapılmış bir suikast olduğunu söyledi.

İstanbul

* 9 Ocak günü HDK Kadın Meclisi tarafından **Galatasaray Lisesi** önünden **Fransız Konsolosluk**’na yapılmak istenen yürüyüşe polis saldırdı. Yüzlerce kadının bir araya gelmesi üzerine polis lise önünde toplanan kadınları kalkanlarla dağıtmaya çalıştı. Kitleyi dağıtamayan polis, yürümekte kararlı olan kadınlara, tazyikli su ve biber gazıyla saldırdı. Polisin saldırısına bir süre taşlarla direnen kitle, saldırıdan sonra ara sokaklardan BDP İl Binasına doğru sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. Polis TOMA, plastik mermi ve gaz bombalarıyla kitleye tekrar saldırdı. Saldırıya kitle kurdukları barikat başından taşlarla karşılık verdi.

* **Gülsuyu:** Beşçeşmeler Meyda-

nı’nda başlayan yürüyüş aralarında **Partizan** ve **Gülsuyu Güzelleştirme Derneği**’nin de bulunduğu kurumlar katıldı. Belediye Meydanı’nda katledilen üç kızıl karanfil ve tüm devrim ve demokrasi şehitleri anısına yapılan saygı duruşunun ardından açıklama yapıldı.

Ardahan

Ardahan Öğrencileri Derneği (AÖDER), 9 Ocak günü bir açıklama yaptı. Açıklamaya Ardahan halkı ve BDP de katıldı. Kitle Kongre Caddesi’ne yürüdü ve burada açıklama gerçekleştirildi. Açıklamada, katliamcı faşist zihniyetlerin karşısında durulacağı dile getirildi. (**Ardahan’dan bir ÖG okuru**)

Ankara

9 Ocak günü Ankara İl Kadın Meclisi bir yürüyüş gerçekleştirdi. **Partizan** ve **YDK**’nın da destekçi olduğu eylemde kitle, Güvenpark’tan **Sakarya Caddesi**’ne yürüdü. Açıklamanın ardından Kürtçe türküler söylendi. 3 Fidan’la ilgili yapılan sinevizyon gösteriminin ardından eylem sonlandırıldı.

İzmir

İzmir DÖKH bileşeni kadınlar BDP İzmir İl Binası önünde bir araya gelerek **Fransız Konsolosluk**’na yürüdü. Kitlenin önüne Konsolosluk önünde polis barikati ile durduruldu. Yapılan görüşmenin ardından 10 kadın temsili olarak Konsolosluk kapısına siyah çelenk bıraktı. Yapılan eyleme **Partizan** da katıldı.

“Güçlükönak’tan Roboskî’ye”

İstanbul: Cumartesi Anneleri 459. haftada, 1996 yılında Şirnex Güçlükönak’ta asker tarafından gözaltına alınan ve JITEM tarafından katledilen köylülerin akıbeti soruldu. Açıklamada katliam lanetlenerek Güçlükönak’tan Roboskî’ye devleti yöneten aklın değişmediği ve katledilen insanların sorumlularının cezasız kalmayacağı belirtildi.

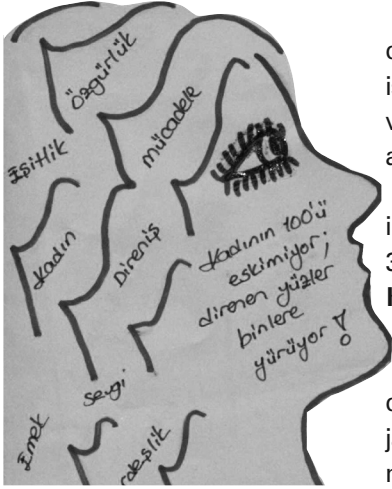
“Yasalar artık hayata geçirilmeli”

İstanbul: İHD Cezaevi Komisyonu, 95. haftasında birçok hasta mahpusun durumu aktardı. Yapılan açıklamada hasta mahpusların yaşadıkları insanlık trajedisi ve sağlık durumu ağır olan 11 mahpusun durumu anlatıldı. Açıklamada hasta mahpusların serbest bırakılması ve yasaların derhal hayata geçirilmesi istendi.

"Gebze'deki kadın tutsaklardan elinizi çekin!"

Erkek egemen sistemin yürütücüsü devlet ve kurumlarının kadına yönelik düşmanlığı sürüyor. Ancak kadının sokağa çıkmasını, hakkını aramasını ve kendi hayatına dair söz söylemesini kabul edemeyen devlette, kadınlar en iyi cevabı Gezi İsyanı'nda barikatın en önünde direnerek verdiler/vermeye devam edecekler!

Kendilerine dayatılan toplumsal cinsiyet rollerine sığmayan kadınlar, örgütlenmeye ve politik özne haline gelmeye başladıkları andan itibaren devletin özel bir düşmanlığını daha kazanmışlardır. Eve hapsedemedikleri kadınları, dört duvar arasına hapsedmeye çalışmışlardır. Ancak kadınlar hapishane duvarının ardında da kendilerine da-

yatılan erkek egemenliğine baş eğmemişlerdir. Çıplak ve "ince" arama yöntemleri ile tacizlere, tecavüzlere karşı çıkmışlar, tedavi sırasında askerin odada bulunarak tedaviye engel olma çabalarına geçit vermemişlerdir.

Elinizi çekin!

Devlet kadın tutsaklara yönelik saldırganlığını, son olarak Gebze Kadın Hapishanesi'ndeki pratikleri ile ortaya serdi. Daha önce "**Devrimci Avukatlara Özgürlük**" yazılı kokartları taktıkları için DHKP/C davası kadın tutsaklara işkence eden Gebze Hapishanesi, bu kez Yeni Demokrat Kadın faaliyetçisi ve TKP/ML davasından yargılanan kadın tutsaklara işkence etmiştir.

Daha önce avukatlara gönderilen mektupların okunmak istenmesi, engellenmesi, tedavi hakkının muayene odasına asker sokulması ile engellenmek istenmesi gibi saldırılara imza atan Gebze Hapishanesi; 30 Aralık günü YDK'lı tutsak **Kader Fındık**'in duruşmaya katılmak üzere hapishaneden götürülürken yapılan arama da askerleri ve ardından erkek jandarmaları da görevlendirmek istemiştir. Fındık, bu duru-

ma karşı çıkınca ise darp edilmiş ve zorla götürülmüştür.

Aynı gün öğleden sonra tüm YDK'lı tutsaklar, infaz hakimliğinde görülecek duruşmaya katılmaya götürülürken yine aramaya asker katılmak istemiş ve tutsaklar bu duruma karşı çıkmışlardır. Bunun üzerine gardiyan ve asker kadın tutsakları darp etmiştir. Avukatlar tutsaklarla görüştüğünde olayın üzerinden bir haftadan fazla bir zaman geçmesine rağmen kadın tutsakların vücutlarının çeşitli yerlerinde halen morlukların bulunduğunu belirtiyorlar. Hapishane müdürü ile yapılan görüşmede müdür, kadın tutsaklara yapılan saldırıyı kabul etmiş; ancak suçu askere atmıştır!

Buradan kadın tutsaklara saldıranlara sesleniyoruz:

Kadın tutsaklara yapılan saldırının sorumlusu Gebze Hapishanesi, asker ve TC devletinin kendisidir. Tutsaklardan elinizi çekin! Kadın düşmanlığından vazgeçin! Çünkü biz kadınların arasında dört duvarınızın hiçbir anlamı yoktur. Tutsaklarımıza yönelik saldırılara karşı kadın dayanışmasını büyütecek ve kadın tutsakları yalnız bırakmayacağız!

Yeni Demokrat Kadın

Göğün yarısı

Amed YDK ve tacize uğrayan arkadaşımız yalnız değildir!

Kadına yönelik cinsel şiddete karşı mücadelemizde önemli bir süreç içindeyiz. Bu süreçlere, kadın özgürlük mücadelesinin "kaçınılmaz" gerçekleri ve elbette yıpratıcı olduğu kadar öğretici ve olmazsa olmaz süreçleri olarak da bakmak gerekiyor. Ve elbette bu süreçler, ibretlik durumlar da ortaya çıkarmıyor değil.

Bilindiği gibi, bir süre önce, Amed'de **Sedat Yurtdaş** isimli avukat, yanında stajını yapmakta olan YDK'lı bir arkadaşımıza cinsel tacizde bulunmuş, bunun üzerinde sürecin getireceği birçok zorluğu da göze alan arkadaşımız, durumu örgütlülük ile paylaşarak tacize sessiz kalmama yolunu seçmiştir. Kabul edilmiştir ki, bu, örgütlü dahi olsa bir kadın için oldukça zor bir karardır. Nitekim, "normal şartlar altında" dahi zor olan bu karar daha da zorlaştıran unsurlar mevcuttur.

Birincisi, adı geçen şahsın, demokratik, yurtsever kamuoyu tarafından yakından bilinen, siyasi bir kimliğe sahip "itibarlı" bir kişi olması, zaten kadına bakışta ikiyüzlülükle malul bir toplumsal gerçeklik içinde, okların yönünün kadın arkadaşımıza çevrilmesini getirebilmekte/getirmektedir.

İkincisi, kadın arkadaşımız ve örgütümüz, "itibarlı" olsun ya da olmasın, erkeğin kadına yönelik cinsel şiddetini meşrulaştırmaya hizmet eden "**patriyarkal kardeşlik**" de diyebileceğimiz erkek dayanışmasının-refleksinin hedefi konumuna gelebilmekte/gelmektedir.

Bunlar elbette öngörmediğimiz, hesaplamadığımız ve sadece bizim yaşadığımız bir durum değildir. Geçmiş süreçlerde de, özellikle mesele devrimci-demokratik kamuoyunda "itibarlı" görünen erkekler (Sine-Sen, KESK örnekleri hatırlansın) olunca, ne tür bir karşı-saldırı kampanyası yürütüldüğünü biliyoruz.

Başta feministler olmak üzere kadın mücadelesi yürüten örgütlenmeler sayesinde bugün burjuva-feodal hukukta bile tartışılabilen "kadının beyanının esaslığı" ilkesinin siyasi çevrelerde kendi dışındaki "olay"larda genel kabul görüyor olmasına karşın, mesele "itibarlılar" olunca bu ilkenin nasıl da zorlandığına tanık oluyoruz.

İlk anda, (daha önceki hemen hemen tüm olaylarda olduğu gibi) "yargısız infaz" yapmakla suçlanıyoruz. İyi de, çocuk istismarcılarını, "çocuğun rızası olduğu" iddiasıyla cezasız bırakan, kadının beyanında "açık", "çelişki" bulmak için didinen yargının kararları ortadayken hangi yargı sonucu beklenecekti? Yoksa erkeğin "iftira", "komplo" vb. iddiaları, "zamanlama manidar" söylemleri mi dikkate alınacak ve susmak mı tercih edilecekti? Peki ya kadının beyanları? Bizim savunduğumuz anlayış, bugüne kadar kadına dayatılan, iddiasını ispatlama yükümlülüğünü, "aradaki güç eşitsizliğini" temel nokta alarak, "güçlü", "ezen", "kadın üzerinde hak iddia eden" erkeğe yöneltilmektedir. Yani kimse (konumuz özgülünde) Sedat Yurtdaş'ın kendini savunma, aksini ispat etme hakkını elinden almamaktadır. Ancak bugüne kadar deneyimlerimizden biliyoruz ki, bu ispat çabası tacize uğrayan kadını karalamanın, tehditkar-saldırgan açıklamalar yapmanın, kendi "itibarlı" geçmişini ortalığa dökmenin, kadını sahiplenen, yanında yer alan devrimci ve demokratik kurumları tehdit etmenin ötesine geçmemiştir. Bugün de benzer bir süreç yaşanmakta, özellikle sosyal medya üzerinden ve şahsın çevresi tarafından tehditkar, saldırgan tepkiler almaktayız. Hatta, demokrat kimliği ile çokça övünen şahıs, YDK'nın açıklamasını yayımlayan devrimci, demokrat internet sitelerini tehdit edip dava açarak karşı hamle yapabilmektedir. Bunlar (anlayana) manidardır(!)

Bizim, YDK olarak, bu süreçte güvendiğimiz esas noktalar ne kadın arkadaşımızın Baro'ya yaptığı şikayet ne de savcılığa yaptığı suç duyurusudur. Bizim dayanak noktamız, Amed'de bugün yanımızda olduğunu söyleyen, kadın arkadaşımızı sahiplenen **Sosyalist Kadın Meclisleri (SKM)**, **Keskesor LGBTİ, Demokratik Özgür Kadın Hareketi (DÖKH)**, **Demokratik Toplum Kongresi (DTK)** Kadın Meclisi, Eğitim-Sen Amed Şubesi vd. kurumların dayanışmasıdır. Çünkü patriyarkal kardeşliği kırarak olan da budur. Amed dışındaki illerdeki YDK'lıların da, Amed YDK ve tacize uğrayan arkadaşımıza yönelik saldırılara karşı daha hızlı hareket ederek bu sürecin daha fazla parçası haline gelmesi önemlidir. Yeni Demokrat Kadın ve arkadaşımıza yönelik karalama kampanyasının önünde duracak esas dinamikler harekete geçmediği sürece yalnızlaşma kaçınılmaz olmaktadır. Bu yüzden daha fazla cüret, daha fazla hareket, daha fazla dayanışma içinde olmalıyız.

Sebahat Tuncel yalnız değil!

Ankara: Yargıtay 9. Ceza Dairesi, İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından HDP Eş Genel Başkanı **Sebahat Tuncel** hakkında verilen hapis cezasının onaylanması ile ilgili Ankara'da da bir basın açıklaması düzenlendi.

Yeni Demokrat Kadın'in da bileşeni olduğu **Ankara Kadın Platformu** tarafından

Yüksel Caddesi'nde yapılan basın açıklamasında "**Yargı(tay)'ınızı iyi biliyor, Sebahat Tuncel hakkındaki kararınızı tanımıyoruz!**" pankartı açıldı. "*Devletin, demokratik haklarımıza, oyumuza, irademize, temsiliyetimize müdahale etmesine izin vermiyoruz*" şeklindeki açıklamaya Sebahat Tuncel'in kadın mücadelesinde yol arkadaşı ve kadınların meclisteki sesi olduğuna değinilerek açıklama sonlandırıldı.

Dudullu'da kadınlar seçimleri tartıştı

8 Ocak günü Dudullu'da kadınlarla bir araya geldik. Burada 30 Mart günü gerçekleşecek yerel seçimlerde bizim de sözümüz olduğunu tartıştık. Tartışmalarımız ilk olarak "**Yerel seçimler yaklaşıyor, oylarımızı kime vereceğiz?**" sorusuyla başladı. CHP'yi AKP'nin "alternatifi" olarak gören birçok kadınla ilk olarak bunu konuştuk. "**AKP ve Erdoğan gitsin de, kim gelirse gelsin**" anlayışının hakim olduğu bu konuşmalarda, HDK ve HDP adaylarının desteklenmesi konusunda da ulusal hareketin Gezi İsyanı ve yolsuzluk süreci başta olmak üzere son aylardaki tavrının kadınlar üzerinde olumsuz anlamda belirleyici olduğu anlaşılıyordu.

Biz de bu tartışmalarda CHP'nin özellikle Gezi İsyanı'nda açığa çıkan toplumsal muhalefeti kendisine ve dolaşısıyla devlete kanalize etmeye çalıştığını, bunun için Gezi'yi sanki kendi eserleriymiş gibi gösterdiğini/sahiplendiğini anlattık. CHP'nin yolsuzluk konusunda AKP'den çok geri kalmadığını, oy ve muhalefeti kendisine yedekleme olarak gördüğü Alevi kitesini arkasına almaya çalışsa da bu yerel seçimlerde birçok yerden MHP ve DYP kökenli adayları çıkardığını ve katliamcı zihniyetinden bir şey kaybetmediğini aktardık.

HDK/P adaylarını desteklemenin, hem Kürt halkı ile ilişkilenmek hem de toplumsal muhalefette dayanışma içinde olmak açısından önemli olduğunu konuştuk.

"Neden bizim bir kadın muhtarımız yok?"

Daha sonra konu kadınların yerel seçimlerindeki söz hakkına geldi. Kadınlardan biri "**Neden bizim bir kadın muhtarımız yok?**" diye sorunca bu ihtimalin gerçekleşmesinin önemi üzerine tartıştık. Kadınların birlikte tartıştıkları zaman mahallesinin, semtinin ve ülkesinin sorunlarına daha fazla eğildiğini konuştuk. Eğer bir kadın adayımız olursa mahalledeki kadınlarla bir seçim çalışması ekibi oluşturmamız ve ev ev gezerek kadınlarla iletişim kurmanın daha önemli olduğunu söyledi kadınlar. Kadınların aday olma konusunda kendilerine güven sınırlı yaşadıkları ve aday olmaya pek yanaşmadıkları bir gerçek olsa da bu konuda tartışmalarımızı sürdüreceğiz.

(İstanbul YDK)

Sınıf savaşımını büyütmenin aracı olarak

Yerel yönetimlere yaklaşımımız, reformlara, demokratik sorunlara yaklaşımımız içinde anlaşılabilir. Reformizme düşmemek adına reformları devrimci amaçlarla kullanmama sekterliği, halkın kendini örgütleme ve yönetme becerisini (sendikalar, dernekler, birlikler vs.) geliştiren, bu olanakların kapısını daha fazla açarak mücadele ile kazanılmış demokratik alanların mücadeleyle geliştirmesinin önemini görmeme tavrı yanlıştır.

Yerel yönetimler burjuva demokratik devrimlerle birlikte yönetimin merkezden çevreye dağıtılması ihtiyacı sonucunda ortaya çıkmıştır. Günümüzde bilinen şekilleriyle 200 küsur yıllık tarihi olan yerel yönetimlerin işlevi, sistem içinde durdukları yer, buna bağlı olarak nasıl ilişkilenecek gerektiği gibi konular hemen her sınıf açısından sürekli bir tartışma konusu olmuştur.

Yerel yönetimler merkezi otoriteyi dağıtma, iktidarı aşağıya doğru yaygınlaştırma, merkezden biraz daha bağımsız hareket edebilme olanaklarını oluşturması ve halkın güncel-acil sorunlarıyla karşılaşılacak ilk merci olması nedeniyle önemsenmiştir. Gelişen aşamada AB'de de DB'de de yerel yönetimlerin özerk olması kabul edilmekte ve üye devletlerden de bu koşulun yerine getirilmesi istenmektedir. Türkiye'de büyük sermaye gruplarının temsilcisi TÜSİAD, 1990'lı yıllardan itibaren yerel yönetimlerde özerkleşmeyi savunmuştur. Sermaye gruplarının "merkezi idarenin yerel idare üzerindeki vesayetinin" bitmesini istemelerinin nedeni; kentlerde ortaya çıkan ranta bürokrasiye fazla takılmadan ve dolayısıyla daha az "paylaşarak" el koyma olanaklarının artmasıdır.

1980'li yıllar, tüm dünyada sermaye birikiminin de dönüm noktasıdır. Sermayenin düşen kâr oranlarını yükseltmek için canlı emeğin olduğu her alana, hiç zaman geçirmeden girme kaygısı, en büyük etkisini, kapitalizmin kalbi durumundaki kentlerde gösterdi. Bu yıllara kadar "kamu işi" olarak görülen ulaşım, su, konut, eğitim, sağlık gibi temel ihtiyaç alanları sermayenin talanına açılınca yerel yönetimlerin de rolü ve işlevi değişmeye başladı. Yerel yönetimler, kentlerini pazarlayan şirketlere dönüşmüş ve bütün "kamu hizmetleri" kâr-zarar penceresinden değerlendirilmeye başlamıştır. Bu; halkın sömürü oranının katlanması, yaşam standartlarının kitlesel olarak daha fazla sefaletle yaklaşması, gelir uçurumunun artması demektir. Emekçilerin, "kentsel dönüşüm" adı altında şehir merkezlerinden sürülerek, tarihi-kültürel hiçbir değere dikkat etmeksizin şehirlerin yeniden sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda imarı, halkın tepkilerinin boyutlanmasına yol açmaktadır. Kentsel sorunlar ekseninde tepkilerin oluşması ve Gezi'deki gibi isyanların nedenlerinden birine dönüşmesi sadece Türkiye'de değil dünyanın farklı bölgelerinde de yaşan-

maktadır.

Yerel seçimlere yönetenlerin kendi içlerindeki dalaşlarının had safhaya ulaştığı, halkın huzursuzluğunun üst boyutta olduğu bir süreçte gidiyoruz. Gezi İsyanı'yla birlikte tüm siyasi çevrelerde kent sorunlarına daha duyarlı bir yaklaşım sergilenmeye başlanmıştır. Yerel yönetimlere dair perspektifler, hedefler açıklanmaktadır. "Demokratik bir yerel yönetim" hedefiyle, rantı/hırsızlığı önleme mekanizmalarının geliştirilmesi, katılımcı bütçenin uygulanması, cinsiyet eşitliği ve ekolojik toplum yaklaşımının hakim kılması, kentsel dönüşüm uygulamalarının durdurulması, neo-liberal yerel ekonomi politikaları yerine sosyal politikaların hayata geçirilmesi gibi hedefler çeşitli sol/sosyalist çevreler tarafından ve Partizan'ın da destekleyeceğine açıkladığı HDP tarafından açıklanmıştır.

Bu savunular demokratik bir yerel yönetim için zorunlu, olmazsa olmaz maddelerdir. Bununla birlikte Partizan'ın açıklamasındaki dünyada son yıllarda artan oranda öne çıkan reformist hareketlerin etkisine atıfla "yerel yönetimlerin ve olası-olanaklı avantajları bizleri yerel yönetimlerin devlet düzeninden bağımsız bir niteliğe sahip olabileceği fikrine hiçbir şekilde götürmemelidir. Bu fikrin birçok biçimi ve versiyonu bulunmaktadır" şeklinde reformist anlayışlarla aramıza kalın bir çizgi çekme gerekliliği vurgusu üzerinde durmamız gerekmektedir. Biz yazımızda bu kalın çizginin zorunluluğu ve ele alışımızın nasıl olması gerektiği üzerinde durmaya çalışacağız.

"Liberalizme sosyalizm nüfuz ettirmek!"

Tüm dünyadaki "sol" hareketlerde olduğu gibi Türkiye'de de yerel yönetim uygulamalarıyla sosyalizmi yaşama geçireceğini savunanlardan sistem değişmedikçe yerel yönetimlere hiç bulaşmamayı savunanlara kadar çeşitli düşüncelere sahip farklı kesimler vardır. Hemen belirtmeliyiz ki, her iki tavır da sosyalist devrimcilik değildir. İçinden geçilen ekonomik/politik konjonktüre göre parlamenter seçimler gibi yerel seçimlerin de boykot edilebilirliği asla gözardı edilemeyeceği gibi halkın farklı kesimlerine gitme olanaklarının artması, sorunlara daha fazla vakıf olmamız, propagandamızı yapmamız ve örgütlemeye yaratacağı fırsatlar nedeniyle yerel se-

çimlere aktif olarak katılmamız da önemli ve değerli bir seçenektir.

Yerel yönetimlerin ele geçirilip demokratik ilkelere dayalı bir belediyeçiliğin yaşama geçirilmesi, bu yönetimler arasında ulusal ve uluslararası bağlar kurup, sosyalizme ulaşmanın hedeflenmesi yeni bir savunu değildir. Engels Alman sosyalisti Sorge'ye mektubunda "belediye sosyalistlerinin" "liberallere karşı hasım olarak

adım atmayı yeğlerler. Bunların savunularına göre, "hakim olmayan sınıfların yerel iktidarı ele geçirmesi önemli bir stratejidir. Bu şekilde yerel devlet kapitalist ilişkilerin yeniden üretim mekanizmalarına engel oluşturabilecek bir alan yaratabilir, hakim sınıfların iktidarına karşı bir hegemonya mücadelesinin direniş merkezi haline getirebilir." (Devrimci Halkçı Yerel Yönetimler, yayına hazırlayan:

kararlılıkla mücadele etmek değil, onları sosyalist sonuçlara itmek, ergo (yani- ÇN) onlara hile yapmak, to permeate Liberalism with Socialism (liberalizme sosyalizm nüfuz ettirmek) "ve liberallerin karşısına sosyalist adaylar çıkarmak yerine bunları onlara yamamak ve dayatmak, yahut yutturmak taktiği buradan gelir..." taktiklerinden bahseder. (Lenin, Seçme Eserler, cilt 3, s. 525)

Kapitalist sınıf hakimiyetinin ekonomik, politik, askeri her alanda yok sayıp, bataklık içinde bir havzaymış gibi belediyelerin sosyalist ilkelere yönetilebileceği "rüya"sını savunmak, ütöpik sosyalizmdir. Ütöpik sosyalistler "sosyal barış" ilişkilerinin geliştirilmesi amacıyla ve "liberalizme sosyalizm nüfuz ettirmek" suretiyle, burjuvazinin de "iyi niyetine" güvenerek

A. K. Gültekin, İ. Gündoğdu, Patika Yayınları, s. 118)

Bahsi geçen amaçlarla ve uygulamalarla 1980'lerden itibaren dünyanın farklı yerlerinde (en çok bilenen Porto Alegre deneyimidir) katılımcı bütçe, her an görevden alınabilirlik vb. ilkelere yaşama geçirmeye çalışan 250 irili-ufaklı belediye örneğinin varlığı bilinmektedir. Fakat gelişen aşamada bunların hiçbirinin kapitalizmin hegemonik yapısını, sermaye ilişkilerini aşmadığı hemen hepsinin sisteme entegre olduğu görülmektedir.

Lenin'in "belediye sosyalistleri" için vurguladığı sözler bizim yaklaşımımızı özetler niteliktedir:

"Dikkatler yerel nitelikli küçük sorunlara -burjuvazinin sınıf olarak egemenliği sorununa değil, bu egemenliğin temel araçları sorununa değil, bi-

k yerel seçimler

lakis burjuvazinin 'halkın gereksinimleri için' ayrılmasına izin verdiği üç-beş zavallı kırıntının harcanması sorununa çekilir." (Lenin, Seçme Eserler, cilt: 3, s. 253)

Demek ki, bizim sorumlumuz hakim sınıflarının egemenliğine ve bu egemenliğin temel araçlarına dikkat çekmek, yerel seçimleri ve sonrasını hakim sınıfların egemenliğini ortadan kaldırmak için, halkın örgütlülüğünü geliştirmek için kullanmaktadır.

Devrimci deneyim ve örgütsel yeteneğimizi geliştirelim!

Yerel yönetimlere yaklaşımımız, reformlara, demokratik sorunlara yaklaşımımız içinde anlaşılabilir. Reformiz-

me düşmemek adına reformları devrimci amaçlarla kullanmama sekterliği, halkın kendini örgütlenme ve yönetme becerisini (sendikalar, dernekler, birlikler vs.) geliştiren, bu olanakların kapısını daha fazla açarak mücadele ile kazanılmış demokratik alanların mücadeleye geliştirmesinin önemini görmeme tavrı yanlıştır. *"Burjuvaziyi yıkma devrimci mücadelesine" tabi kılınmadıkça "burjuvaziye belli koşullar altında işçileri aldatmak için araç olarak hizmet etmeyen ve etmeyecek hiçbir demokratik talep yoktur." (Lenin, Seçme Eserler, cilt: 5, s. 310)*

Birçok demokratik talebin bizim gibi ülkelerde yaşam bulması zor olduğu gibi elde edilen çeşitli demokratik taleplerin sistemi tahkim etmek ve ömrünü uzatmak için egemenler tarafından kullanılmak isteneceği açıktır.

"Fakat buradan asla, sosyal-demokrasinin bütün bu talepler uğruna derhal ve kararlı bir mücadeleden vazgeçmesi sonucu çıkmaz. Bu sadece burjuvazinin ve gericiliğin ekmeğine yağ sürmek olurdu. Tam tersine, bütün bu talepleri reformistçe değil, sınıksız devrimci biçimde formüle etmek, kendini burjuva legalitesiyle sınırlamamak, tersine bu sınırları parçalamak, parlamento sahnesinde görünmekle ve yüzeysel protestolarla yetinmemek, kitleleri, proletaryanın burjuvaziye doğrudan saldırısına, yani burjuvaziyi mülksüzleştiren sosyalist devrime kadar bütün demokratik talepler için mücadeleyi genişleterek ve teşvik ederek aktif mücadeleye çekmek gereklidir." (Lenin, Seçme Eserler, cilt: 5, s. 306)

Demokratik talepler için mücadeleyi genişlettiğimiz ve özgürlüklerimiz arttığı ölçüde, komünist devrimcilerin daha rahat, daha geniş ve istikrarlı biçimde halka ulaşabileceği açıktır. Buradaki temel ayırt edici yan, bizlerin "küçük burjuva mutluluğu için özgürlük değil, mücadele için özgürlük" talep etmemizdir.

Gezi İsyanı, her mezhepten milliyetten, cinsiyetten halkımızın kendi yaşamı üzerinde karar sahibi olmak istemesinin sembolüdür. Kendi yaşamı üzerinde karar sahibi olmanın tek yolu, kendi örgütlülüklerini oluşturmaktadır. Faşizmin, ilk başta her zaman halkın örgütlenmelerine saldırma nedeni budur. 1980 darbesinde, sendikalar, dernekler, birlikler askeri cuntadan ilk nasibini alanlardı. Devrimciler olarak bizlerin yönelmesi gereken demokratik alanlarda kalıcı örgütlenmeler yaratmaktır. Kentleri yönetebilmek, rantın karşısında durabilmek, kentsel dönüşümü engellemek, mezhepçi ve cinsiyetçi yaklaşımları yok etmek, ekolojik dengeyi korumak için örgütlülükler yaratmamız gerekmektedir. Yerel seçimler süreci, bu örgütlenmeleri hızlı bir şekilde planlayıp,

yaşama geçirmenin adımlarını attığımız süreç olmalıdır.

Gezi İsyanı'na, köklü bir geçmişimiz olmasına rağmen komünist devrimciler olarak hazırlıksız yakalandık. Hazırlıksız yakalanmamız, böyle bir isyanın beklenmedik olmasından değildi. Aksine "dipten gelen dalga" belirlememiz yıllar öncesinden yapılmıştı. Hazırlıksızlığımız, yaptığımız belirlemenin hakkını verecek örgütlülükler yaratmaktan uzak oluşumuzla ilgili idi. Gezi'nin **"Bu daha başlangıç, mücadeleye devam"** sloganının kendi ellerimizde somutluk kazanması için her alandaki yoldaşlarımızın "Haziran'dan bugüne hangi mahallede, hangi alanda yeni, somut, işlerliği olan bir örgütlülük oluşturduk?" diye sorması elzemdir. Her çatışmaya girmek, her gösteride olmak, yürüyüşlere katılmak önemlidir. Ama sadece "katılan" durumdaysak, aylardır bu durumun önüne geçmek için yeni politikalar oluşturamıyşsak, mevcut örgütlenmemizde belirgin ilerleme olmamışsa, devrimciler olarak acilen mücadeleye anlayışımızı sorgulamamız gerekmektedir. Yazdığımız yazılar, çıkardığımız dergi ve kitapçıklar bizim için "entel sorgulamaları" değildir. Devrimci teori yaşama geçirilmek için üretilir.

2007'den sonra dünyada yaşanan ekonomik krize ve Ortadoğu'da yaşanan gelişmelere paralel Türkiye'de ekonomik/politik kriz başına başına geldi. Egemenlerin uluslararası dengeler nedeni ile gemilerini rahatça yüzdürdükleri bir konjonktürden, fırtınaların patlak verdiği bir konjonktüre geçmiş durumdayız. Dolayısıyla bizlerin de çalışma tarzımızı, sloganlarımızı, adımlarımızı buna uygun belirlememiz gerekmektedir.

"Devrimci deneyim örgütsel yetenek elde edebilecek şeylerdir, yeter ki bunları elde etme isteği olsun, yeter ki eksiklikler kabul edilsin, devrimci eylemde bu eksikliklerin kabul edilmesi bunların yarı yarıya giderilmesi demektir." (Lenin, Ne Yapmalı?, Sol Yayınları, s. 46, Birinci Baskı)

Yerel seçim süresinde halkımızın içinde aktif olarak çalışmaya başlamadan önce demek ki eksiklerimizde netleşmeli, amaçlarımızı belirlemeli ve mart sonuna geldiğimizde hangi

durumda olmamız gerektiğini ortaya koymalıyız. Her alan kendi özgülünde bu muhasebelerini yapıp, pratiğe atılmalıdır. Alanda hangi politik şiarların öne çıkarılması gerektiği, halkımıza gidip hangi yol ve yöntemlerin benimseneceği, alan özgülünde hangi örgütlülüklerin yaratılabileceği belirlenmeli ve her adımda bunları ihtiyaca göre geliştirmeliyiz.

Son patlayan yolsuzluk olayının önemli bir ayağının yerel yönetimlerle ilgili imar hakkıyla (kentsel dönüşüm) olduğunu düşündüğümüzde, propaganda malzemesi konusunda hiç sıkıntı çekmeyeceğimiz açıktır. Burada "hedef kitle" belirlemesi önemli bir mesele olarak önümüzde durmaktadır. Egemenlerin kutuplaştırma siyasetiyle halkı "bölmesi" sonucu, Sünni emekçi kesimlerin AKP'nin tabanı haline getirildiğini ve "inançsal" bir bağla devletle ilişkilerinin sağlamlaştırılmaya çalışıldığını ve bunda önemli oranda başarılı olduklarını görüyoruz. Yolsuzluklar ve bunların iktidar çatışmasından dolayı ortaya çıkması, gerçek yüzlerinin teşhir olmasına yol açmıştır. Emekçi-ezilen halkımızı hiçbir inanç, cinsiyet, milliyet ayrımı olmadan birleştirebilecek ideoloji sadece komünist ideolojidir. Halkımızın her kesimi içinde çalışabilecek bir ideolojiye ve amaçlara sahibiz. Bu bilinçle seçim çalışmaları döneminde her zaman gittiğimiz, çalıştığımız yerler dışında en az bir mahalleye-semte gitmemiz ve ilişki geliştirmemiz gerekmektedir. Aynı tarzla, aynı sloganlarla, aynı yerlere giderek devrimci mücadeleyi ilerleteceğimizi düşünüyorsak, idealizme batmışız demektir.

Devrimciler asla var olanla yetinmezler. Yaşanan hareketliliği düşündüğümüzde varolanla yetinmek, zamanın gerisinde kalmaktır. Devrimciler, varolanla yetiniyorsa, bilineni, rahatı, sakinliği seçiyorsa burada en basitinden devrimcilik kavrayışında bir sorun vardır.

O zaman bu yazımızın kapsamında bir sonuç olarak diyebiliriz ki; yerel seçimleri mücadelemizi büyütmenin, örgütlülüklerimizi geliştirmenin ve demokratik halk devriminin propagandasını yapmanın bir aracı olarak kullanalım ve çalışmalarımıza yüklenelim!

Gezi İsyanı, Forumlar sürecinden bir kare

Gezi İsyanı, her mezhepten milliyetten, cinsiyetten halkımızın kendi yaşamı üzerinde karar sahibi olmak istemesinin sembolüdür. Kendi yaşamı üzerinde karar sahibi olmanın tek yolu, kendi örgütlülüklerini oluşturmaktadır.

“Bir siyahın yaşamının değeri yok!”

Londra: 4 Ağustos 2011'de Londra'da polis tarafından infaz edilen siyahi **Mark Duggan**'ın mahkemesi sonuçlandı. Yapılan mahkemede Duggan'ın öldürülmesinin “kanunlara uygun” olduğuna karar verildi. İkiye karşı sekiz oyla karar alan soruşturma jürisi, 29 yaşındaki **Duggan**'ın durdurulduğu

taksinin içindeyken elinde silah bulunmadığı sonucuna vardı. Jüri ayrıca, Duggan'ın araç polis tarafından durdurulmadan önce elindeki silahı yolun yakınındaki çim alana “büyük ihtimale atmış olabileceğine” hükmetti. Kararın okunmasının ardından Duggan'ın anesi gözyaşları içinde mahkeme salonundan çıkartıldı. Duggan'ın erkek kar-

deşi de bağırarak kararı protesto etti. Protestoculardan biri “**Bir siyahın yaşamının hiçbir değeri yok**” dedi.

Mahkemenin verdiği adaletsiz karar sonrasında Mark Duggan'ın öldürüldüğü yer olan Tottenham'da Polis İstasyonu'nun önünde protesto gösterisi yapıldı. Duggan'ın resimlerinin açıldığı eyleme **Partizan** da katıldı.

Nürnberg'de yeni yıla yeni umutlarla!

Nürnberg: Dialog der Kulturen ve MLPD Nürnberg'in 5 Ocak'ta birlikte organize ettiği etkinliğe 150 civarında insan katıldı. Etkinliğin açılış konuşmalarını dia eşliğinde MLPD adına **Manfred Hörner** yaparken, Dialog der Kulturen adına **Gül Yıldız** konuştu. **Yenigün Kültür Merkezi**, Nürnberg Demokratik Güç Birliği Platformu ve **ATİK** adına da yeni yıl mesajlarının okunduğu etkinlik de insanlar doyusya eğlendi, dans etti, halaylar çekti. Gece yarısı on ikiye doğru enternasyonal Marşı Almanca olarak coşkuyla birlikte söylendi.

Almanya'da “tehlikeli bölge”!

H. Merkezi: Hamburg'un St. Pauli semtindeki, Rote Flora Kültür Merkezi'nin kapatılmak istenmesine karşın başlayan eylemler bölgede OHAL ilan edilmesine kadar devam etti.

Almanya'nın göçmen politikasında giderek artan saldırıları devam ederken göçmen örgütlenmesinin Almanya genelinde yaygınlık kazanması ile Almanya hükümeti Hamburg'ta OHAL ilan etti. St. Pauli ve Sternschanze semtlerinin bazı kısımları Almanya emniyeti tarafından “tehlikeli bölge” ilan edildi.

Polise, gerekçe göstermeksizin üst ve çanta araması yapma, giriş yasağı verme ve gözaltına alma yetkisi verildi. Hamburg Emniyeti tarafından yapılan açıklamada “tehlikeli bölge” ilan edilen semtlerde 263 kişinin kimlik kontrolünden geçirildiği, bunların 62'sine bölgeye giriş yasağı konulduğu ifade edildi. Bu semtlerde ayrıca, ev baskınları gerçekleştirilerek eylem yapacağı iddiasıyla 40 kişi gözaltına alındı.

Suriye'de gerici örgütler birbirine girdi

Bir süredir Suriye'de yaşananlar giderek karmaşık bir hal almaya başladı. Emperyalizmin bölgesel çıkarları hususunda peydahlanan gerici örgütlerin birbirlerine dönük giriştikleri dalaş, dizginlerin boşandığını ifade ediyor.

Suriye'de bugün bir örgütler yığını ile karşı karşıyayız. “Suriye muhalefeti” olarak ifade edilen gerici örgütlerin birbirleri ile girmiş oldukları dalaş emperyalistlerin Suriye politikası kapsamında devreye soktukları dış siyasetin de çöküşünün emareleridir. IŞİD, Türkiye tarafından desteklenen ÖSO/İslam Cephesi ve bu örgütlerle birlikte birçok gerici yapılanma birbirine girmiş durumda. Esad rejimi de bu süreçten güç kazanarak cihata karşı cihat çağrısıyla bir araya gelen Hasan-el Askeri Ali Ibn Ebu Talip taburu gibi Şia gruplarına Suriye ordusuna katılım çağrısında bulundu. Öncelikle bu gerici örgütlerin kendi içlerindeki dalaşma sürecine kısaca bakalım...

Karmaşanın panoraması

Kafa kesme, sokak ortası infazlar ile gündeme gelen gerici katil sürülerinin ve bunlara maddi destek sunan Katar ve Türkiye'nin planları gerici örgütlerin dalaşı ile çökmüş durumdadır.

Suriye'deki iç savaş üçüncü yılını doldurmaya yaklaşırken silahlı muhalifler ülkenin kuzeyinde kendi aralarında iç savaşa giriştiler. Irak-Şam İslam Devleti (IŞİD) ve İslami Cephe arasında çatışmalar sürerken, taraflara yakınlık gösteren farklı haber siteleri arasında da tam bir savaş yaşanmaktadır. İslami Cephe'ye yakın haber siteleri IŞİD'i harici ve hain olmakla, IŞİD'e yakın haber siteleri muhalif grupları kafir ve laik çeteler itham ediyorlar.

Nisan 2013'te Irak İslam Devleti (İİD) El Nusra Cephesi'nin kendisine biat ettiğini ifade ederek Irak Şam İslam Devleti'ni (IŞİD) kurduğunu ilan etti. Fakat El Nusra bu iddiayı reddederek El Kaide'ye bağlılığını açıkladı. El Kaide ise yaptığı açıklama ile IŞİD'i lağvettiklerini ve Irak İslam Devleti'nin Irak'a dönerek, Suriye'deki tek El Kaide bağlantılı grubun El Nusra Cephesi olması gerektiğini açıklayan bir bildirge yayınladı. Ancak IŞİD bölgesel hesaplar doğrultusunda bu bildirgeye uymadı ve hali hazırda Suriye'de varlığını IŞİD olarak sürdürerek katliamlarına devam ediyor.

İslami Cephe ise El Kaide'nin bildireğine uyduğunu açıklayarak El Nusra ile

hareket edeceğini açıkladı. İslami Cephe'nin “Ebu Reyhan” adıyla bilinen Hüseyin Süleyman'ın öldürülmesinde IŞİD'i sorumlu tutması ile gerici örgütler nezdinde yeni bir süreç yaşandı. 3 Ocak Cuma günü İslami Cephe- IŞİD arasında çatışmalar başladı. İslami Cephe bir açıklama yaparak “IŞİD İslami Cephe mensuplarını ve sulh için yanlarına giden şeriat imamlarını öldürmekte, işkence yapmakta ve tarafımızca ele geçirilen bölgelere saldırmaktadır. Ayrıca kendisine biat kararını açıklamayan El-Nusra'ya da saldırmaktadır.” şeklinde açıklama yaptı. (suriyehaberajansi.com) Aynı şekilde IŞİD' de bir açıklama yaparak “ÖSO güçleri yalan söylemektedir. 3 mücahit eşine toplu şekilde tecavüz edilmesini nasıl açıklayacaklar” dedi (takvahaber.net)

İş başka dostluk başka

Bu örgütlerin çatışma hali kuşkusuz birçok durumu açığa çıkarmaktadır. Özellikle ABD-Rusya görüşmesi ve BM Esad rejimini kınamama kararı üzerine bu gerici örgütlerin düştüğü durumun hali ortadadır. Bölgesel planlamalar çökmüş vaziyettedir. Denetlenemez bir Suriye hali emperyalizm için kaygı vericidir. Bu anlamıyla ABD ve Rusya arası görüşmeler bir dizi düzenlemeyi de beraberinde getirmiştir.

Görüşmeler neticesinde ABD-İran arası diplomatik görüşmeler artmış ve petrolün dolar üzerinden fiyatlandırılması sürecinde ortak nokta yakalanmıştır. Ancak tüm bunlar dönemsel bir anlaşmayı ifade etmektedir. Türkiye ise Kürt ulusal sorunu, Akdeniz Doğalgaz rezervinin paylaşımı, 2023 hedefi petrol rezervlerinin kullanımı gibi hedeflerinin çöküşünü izlemiştir. (Bkz:ABD Dışişleri Bakanlığı'nın açıklaması Aralık 2013)

Planların bittiği dostluğun da bir yere kadar olduğu bir süreç yaşanmaktadır. Suriye'deki gerici örgütlerin bu hali ABD açısından işlerin giderek daha karmaşık bir hale geldiğini ifade etmektedir. Tasmaların boşandığı bir tabloda itler kendi-

lerini ısırmaya başlamıştır Suriye'de... Türkiye ise “Sınır Güvenliği” kapsamında ABD ile bir dizi görüşmeler gerçekleştirmektedir. Bu kaygının ruh hali bir yalpalamadır. Esad'ın gitmeyeceğini anlayan TC, “Suriye'ye bizim kadim dostumuzdur” şeklinde açıklamalar yapmakta (Türkiye Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ve İran Dışişleri Bakanı Cevad Zarif görüşmesi / 5 Ocak 2014) diğer yandan bölgesel planlarından vazgeçmeyecek bölgedeki gerici örgütlere silah yardımı yapmaktadır. Hatay Kırıkhan'da yakalanan TIR ve Adana'da yakalanan yolcu otobüsü bunun en somut örneğidir.

Dış siyasetin bir sonucu olarak Suriyeli mülteciler

Türkiye'de hâlihazırda 600.000'in üzerinde Suriyeli mülteci bulunmaktadır ve bugün bu rakam TC devleti açısından bir çıkmazı ifade etmektedir. 2014'te patlayacağı tartışılan kriz ile ekonomik ve siyasal bunalımın derinleşeceği Türkiye'de, binleri aşan Suriyeli mülteciye dair bir proje bulunmamaktadır. Bu verili durum TC'nin altında kalacağı bir süreç olmakla beraber ülkemizde mültecilere dönük bir dizi faşist tasarrufun da ortaya çıkmasına neden olacaktır. AKP hükümeti seçim yatırımında argüman olarak kullandığı mültecilere şu an bakmamaktadır.

Öyle ki bakamamanın ifadesi olarak ABD'den 2 Milyar Dolar borç alınmıştır. (ABD -Türkiye İlişkileri Birçok Farklı Düzeyde Kritik Önem Taşıyor/ ABD Dışişleri Bakanlığı'nın açıklaması / Turquie Diplomatique Aralık 2013) Bu tablo TC açısından bir dizi sorunu da beraberinde getirecektir kuşkusuz. Dış politikada TC'nin uğradığı hazin süreç daha da ölümcül kılınmak zorundadır.

Yaklaşan yerel seçimde TC devletinin dış politikada tüm gerçekliğini halk kitlelerini taşımak ve demokratik halk devriminin propagandasına bu şekilde somutluk kazandırmak elzem bir noktada durmaktadır.

Yerel Seçimlerde; KOPUŞ VE KURTULUŞ

Seleçim süreçleri kitlelerin politikaya ilgilerinin arttığı duyarlılıklarının yükseldiği süreçlerdir. Her sınıf ve tabakadan her kesimden örgüt ve yapıların, politik temsilcilerinin sürece, gelişmelere, yaşananlara ilişkin doğru-yanlış, sözlü ve yazılı bir şeyler söylediği bir süreçte en çok konuşma nedenleri olanların suskun kalması ya da etkili ve örgütlü tarzda müdahale etmemeleri, sürecin dışında kalmaları kabul edilemez.

Egemen sınıflar arası çelişki ve çatışmaların şiddetlenerek arttığı bir süreçte seçim dönemine giriyoruz. Sınıf bilinçli işçiler, seçimlere ilişkin politikalarını özlü ve anlaşılır bir şekilde açıkladı. Bu sürece başta kavrayış düzeyinde netlik ve açıklık sağlayarak ve de her yönüyle örgütlü, bütünlüklü bir hazırlık içinde girilmelidir.

Bu hazırlığın en temel yerinde seçim politikamızın ve görevlerimizin her yönüyle anlaşılıp kavranması durmaktadır. Seçim çalışmalarının en önemli ve de en etkin yerinde **"Demokratik Halk Devrimi"** propagandasının olduğunu unutmamak gerekir.

Bir yandan belirlenen ve belirlediğimiz devrimci ve demokrat, ilerici adaylar güçlü ve etkili bir şekilde desteklenip, yerel yönetimlerde söz sahibi olmaları için çalışırken diğer yandan kitleleri hâkim sınıf partilerinin ideolojik-politik-psikolojik etkilerinden koparmak için aktif ve etkin bir şekilde çalışmalıyız. Bütün bu çalışmalar hedef ve amaçları belirlenmiş bir plan dahilinde yürütülmelidir.

Bu çalışmalarını dağınık-sistem-siz-kendiliğinden bir tarza yer bırakmayacak şekilde ele alıp, anlaşılır ve uygulanabilir bir programla somut, canlı, etkin bir propaganda ve ajitasyon çalışmasıyla yürütmek gerekir.

Geçmişten gelen örgütsel ve çalışma alışkanlıklarımızın içinde seçim süreçlerine etkili ve örgütlü bir şekilde aktif olarak katılmamak gibi yanlış bir bulunmaktadır. Bu

süreçlere ilişkin algı ve yaklaşımlarda ciddi bir eksikliğin olduğunu belirtmekte fayda var. Yeterli ve örgütlü bir şekilde hazırlanıp müdahale etmemek, süreçte aktif ve etkin bir şekilde yer almamak gibi hatalı bakış açısından kurtulmak, yanlışlıklarla yaklaşımlardan hızla uzaklaşmak gerekir.

Seçim süreçleri kitlelerin politikaya ilgilerinin arttığı, duyarlılıklarının yükseldiği süreçlerdir. Her sınıf ve tabakadan, her kesimden örgüt ve yapıların, politik temsilcilerinin sürece, gelişmelere, yaşananlara ilişkin doğru-yanlış, sözlü ve yazılı bir şeyler söylediği bir süreçte en çok konuşma nedeni olanların suskun kalması ya da etkili ve örgütlü tarzda müdahale etmemeleri, sürecin dışında kalmaları kabul edilemez. Bu hatalı tutumdan ve yanlışlıklardan hızla kurtulmak gerekir.

Seçim sürecine propaganda ve ajitasyon çalışmaları açısından bol "rüşvet-yolsuzluk-hırsızlık" malzemesiyle girilmektedir. Burjuva-feodal sistemin, politik partilerin, yargı-hukuk sisteminin, ordu-polis ve mahkemelerinin teşhiri ve deşifre edilmesi için yeterli ve zengin veriler ortaya çıktı. Son süreçte hakim sınıflar nezdinde yaşanan gelişmelerle birlikte sistemin sömürü ve baskıya dayalı bozulma ve çürümesi, haksızlığı-adaletsizliği-eşitsizliği daha iyi anlaşılır, görülür bir şekilde yaşandı.

İşçileri, köylüleri, Kürtleri, Alevileri, kadınları, LGBT'ileri, gençleri uyarmak, bilinçlendirip, örgütlemek onları hakim sınıfların politik

etkisinden kurtarmak için yeterli ve zengin veriler dünden daha fazla ve daha zengin bir şekilde ortaya çıktı. Bütün bu materyaller hem seçim süreci için belirlenen politikaların pratiğe geçirilmesinde hem de seçim çalışmalarının önemli yerinde olması gereken demokratik halk devriminin kaçınılmazlığı ve zorunluluğunun anlatılması için yeterli verilerdir.

Her türlü hak alma ve özgürlükleri elde etme mücadelesinin en önünde, en etkin ve en örgütlü bir şekilde yer almalıyız. Bu mücadele ve yürüyüşleri, çalışmaları ve örgütlenmeleri küçümseyip, önemini hiçeşitirmeden aktif bir şekilde katılmamız gerekir. Seçim sürecinde bir amaç da yerel yönetimlerde söz sahibi olmak, bazı mevziler kazanarak, Demokratik Halk Devrimi'nde belli avantajlar sağlamaktır. Yürütülecek bu çalışmalarla elde edilecek kazanımlar hem faaliyetçilerimizde hem de emekçiler nezdinde önemli bir moral yaratacak ve ciddi bir motivasyon sağlayacaktır.

Ancak yürütülen bütün çalışmalarda, kitlelere gerçek kurtuluşun yaratılmasının ve temel özgürlüklerin elde edilmesinin yegâne yolunun mevcut sömürü ve baskıya dayalı köhnemiş sistemin alt üst edilerek, yıkılıp yerine demokratik-özgür-eşit bir toplumun ve yaşamın yaratılmasıyla mümkün olacağını bunun yolunun demokratik halk devrimi olduğunu inandırıcı-ikna edici bir şekilde anlatmalıyız.

Seleçim sürecine propaganda ve ajitasyon çalışmaları açısından bol "rüşvet-yolsuzluk-hırsızlık" malzemesiyle girilmektedir. Burjuva-feodal sistemin, politik partilerin, yargı-hukuk sisteminin, ordu-polis ve mahkemesinin teşhiri ve deşifre edilmesi için yeterli ve zengin veriler ortaya çıktı.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Meral Yakar: Antep-Nizip doğumlu olan Meral Yakar, öğrenim nedeniyle geldiği İstanbul'da öğrenci gençliğin akademik-demokratik mücadelesinden etkilenmiş ve kısa sürede bu mücadele içerisinde yerini almıştır.

O, İbrahim Kaypakkaya önderliğinde ideolojik ve siyasi olarak PDA revizyonistlerine ve her türden oportünistlere karşı yürütülen yoğun siyasi mücadelede ve patron-ağa devletine karşı yürütülen şanlı mücadelede Proletarya Partisinin saflarında yer aldı. Yakar, İstanbul'da bir yoldaşının silahını temizlerken meydana gelen kaza sonucunda yaralandı. Yarasının ağır olmasından kaynaklı hastaneye kaldırıldı. İşkenceci katillerin onu tanımasıyla yaralı halde sorguya alındı. Proletarya Partisinin direniş geleneğinin ilk mihenk taşlarını döşedi. 22 Ocak 1973'te işkence katledildi.

Atilla Özkan: Kayseri'de 1957 yılında dünyaya gelen Atilla Özkan 70'li yıllarda devrimci düşüncelere ilgi duyar. Proletarya Partisi ile 1973'ten sonra başlayan toparlanma sürecinde ilişki kurdu. Faaliyet içerisinde yetkinleşen Özkan, İstanbul bölgesinin önder kadrolarındandı. Yürüttüğü mücadelede kısa sürede düşmanın baş hedefi haline geldi. 18 Ocak 1978'de Zeytinburnu'nda kaldığı ev ihbar sonucu düşman güçleri tarafından çevrildi. Evde bulunanlar direnme geleneğini yaşatarak son mermilerine kadar çatıştı. Çatışma sonrasında yaralı halde ele geçirildi. Yaralı olmasına rağmen hastaneye kaldırılmayarak ölüme terk edildi.

Mehmet Günalp: 1960 yılında Erzinca Refahiye'de dünyaya geldi. İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesinde okurken Proletarya Partisi ile ilişki kuran Günalp 16 Ocak 1980'de İstanbul Şişli'de sivil faşistler tarafından katledildi.

Yel dağı şehitleri: 1993 yılının Ocak ayının sonlarında Halk Ordusunun Mıntika alanının açığa çıkması sonucu yer değiştirmek zorunda kalan gerillaların önlerinde iki seçenek vardı. Ya düşmanın üslenildiği ovaya inerek imha olmak ya da Munzur'u aşmak. Ve 21 Ocak'ta **Zeki Peker** 22 Ocak'ta **Erkan Fener**, **Ali Demirdağ**, 4 Şubat'ta **Ali Ekber Batasul**, 7 Şubat'ta **Barbara Anna Kistler** ve 10 Şubat'ta **Ali İhsan Yalçın** Yel Dağı Şehitleri olarak tarihteki onurlu yerlerini aldılar.

Kampanyamızın ardından...

4. DDSB Eğitim Kampı'nda yaptığımız tartışmalar doğrultusunda planladığımız asgari ücret kampanyası 5 Ocak tarihinde sonuçlandı. Yaklaşık bir ay süren kampanya, işçi sınıfı ile bütünleşme bakımından önemli sonuçlar ortaya çıkardı. Ortaya çıkan bu sonuçlar bundan sonra süren faaliyete de katkı sunacaktır.

Bu süreç aynı zamanda DDSB'nin uzun süredir işçi sınıfı içinde yürüttüğü ancak son dönemlerdeki dar pratik sürecini de aşma yönlü bir role sahiptir. İşçi sınıfı içinde nicel ve nitel değişikliklerin yaşandığı, sendikal alanlardaki tikanlıkların giderek boyutlandığı bu süreçte böylesi bir kampanya çalışmamız önemli bir yerde durmaktadır. Kampanya çalışmamız bir değişimin ihtiyacı olarak açığa çıkmış ve bunun pratik ayağı da asgari ücret kampanyası üzerinden örgütlenmiştir.

Kampanyanın ilk günlerinde istenilen düzeyde faaliyetin olmaması kaygılı yaklaşımları da beraberinde getirdi. Nihayetinde çalışmalara yoğunlaştıktan sonra gerçekler açığa çıkmaya başladı. Faaliyete başlamadan önce tespit edilen sınıfa olan uzaklığımız meselesinin boyutu çalışmalarımızda kendini gösterdi. Eksikliğin tespiti ve çözüme giden yolun bu tespit ekseninde örgütlenmesi bizim için kampanyanın başlıca hedeflerindedir. Bu bağlamda sınıfın, emekçilerin gündemine var olan uzaklığımızın giderilmesi açısından böylesi çalışmalara olan ihtiyacımız kampanyanın bize kattıklarıyla daha görünür olmuştur.

Öyle de oldu. Sınıfı örgütlerken nereden, nasıl başlanması gerektiğini bilmek oldukça önemlidir. DDSB bu kampanyayla bunu da hedeflemeye çalıştı. Yürütülen kampanyanın şiarının ve hedefinin doğru seçilmesi de bu anlamda önemli sonuçların alınmasını sağladı.

Bu zamana kadar halihazırdaki sınıf içindeki çalışmalarımızın varolduğu bir gerçektir. Ancak bu çalışmalarda geri kaldığımız noktaların giderilmesi yönlü attığımız adımların varlığı da bir gerçektir. Sınıfın çelişkilerinin tespiti ve tespitlere dair politika üretme noktasında kampanyamız bizlere birçok şey kattı. Her şeyden önce işçi sınıfı içinde örgütlenen çalışmalarımız bize sınıfın sorunlarına daha fazla vakıf olma gibi bir deneyim kazandırdı.

Ayrıca kampanyanın milyonlarca işçinin yaşamını ilgilendiren bir konuya sahip olması da önemlidir. Çalışmalarımız faaliyet yürütülen hemen her alanda sahiplenildi ve desteklendi. Üstelik aralık ayında açığa çıkan yolsuzluk ve rüşvetle de birleşince hem politik hem de pratik anlamda daha da güçlendi. Sistemin teşhirine dönen çalışma işçi ve emekçilerde ciddi yankı buldu.

Çalışmalarımız sınıfa yaklaşmamızın yanı sıra DDSB'nin görünür kılınmasını da sağladı. Faaliyetin merkezi koordine edilmesi bütününden doğru sağlanması ve başarılı bir finalle sonuçlanması önemlidir. Belki de en önemli sonuç kendi gerçekliğimiz ile yüzleşmek oldu.

Birincisi; Sendika-

larda yürütülen faaliyetin ne kadar eksik kaldığını gördük. Son zamanlarda sendikaların sınıfa yönelik saldırılarda; başta işten atılmalar, yeni iş alanlarının örgütlenmemesi, yolsuzluklar karşısında sağrıları oynaması ve asgari ücret gibi bir gündemde etkisiz olmaları, sınıfın önemli mevzisi olan sendikaların kimlerin elinde olduğunu bir kez daha gösterdi.

Çalışma boyunca sınıf içinde yürütülen çalışmada ve sendikal alanda istenilen düzeyde olmadığımızı gördük. Sendikalar içindeki çalışmalarımızın etkisini de tartmış olduk. Bu nedenle son dönemlerde başta sınıf içinde olmak üzere sendikal anlayışlarda kopuş yaşanmalı tespiti önemli bir yerde durmaktadır.

İkincisi; Sınıf içinde çalışan ama kendini sınıfın bir parçası olarak görmeyen, bu nedenle sınıf çalışmasını önemsemeyen anlayışımızın da daha görünür olmasını sağladı. Çalışmalarımız nerede faaliyet yürütülmesi gerektiğini, sınıfın çelişkilerinin nerelerde olduğunu gösterdi.

Kampanya çalışmamızda hedeflenen sadece eksiklerin giderilmesi değildi. Daha çok işçi

sınıfı içindeki çalışmalarımızın ne düzeyde olduğunu ve pratiğin teorik düzlemde bize nasıl bir deneyim kattığını da gösterdi.

Kampanya çalışmamız faaliyetçi arkadaşlarımızın işçi sınıfına bakış açısında değişiklikler yaratmıştır. Bakış açımızın değişimi doğallığında şeyin özüne yaklaşımımızı ve onun çelişik durumunu çözümlenerek verili durumun açığa çıkmasını sağlamıştır. Bu verili durum bizim örgütlenmemiz ve örgütlememizdir. Bu açıdan kampanya çalışmamız verimli ve başarılıdır.

Kampanya çalışmalarımız boyunca yeni ilişkiler yakalama ve bunları örgütleme anlamında önemli adımlar attık.

Faaliyetin yürütülmesinde merkezi olarak hedeflenen pratik işlerde bir dizi eksiklikler yaşansa da, araçlar istenilen düzeyde kullanılamasa da, kampanya örgütlü yapımızın işçi sınıfı ve emekçilerin başlıca gündemlerinden biri etrafında harekete geçmesi, kitle çalışmasına yoğunlaşması ve yeni ilişkilerin açığa çıkarılması bakımından başarılı geçmiştir.

Sonuç olarak; asgari ücret kampanyası sınıf içinde yürütülen bir çalışmanın kısa süreli yoğunlaşmış biçimi olarak görülebilir.

(Bir DDSB'li)

“Kula kulluk” hepinizin amacı!

AKP ve Gülen Cemaati arasındaki savaş hali sadece siyasi, örgütsel, ekonomik biçimlerle sürmüyor. Bu savaşın bir ayağı da ortak ideolojik şekillenişin farklılaşmış yorumları ek-seninde yürütülüyor. Sünni ideolojinin, onun değer yargılarının savaş meydanına birer silah gibi sürüldüğünü görüyoruz.

Ki, 4 Ocak 2014’de Başbakan’ın gazetecilerle yaptığı toplantıda “*Cemaat bizi ilahiyat tartışmalarıyla sıkıştırmaya çalışıyor*” diyerek bu durumu en sarıh şekilde ortaya koyduğunu görüyoruz. Aslında benzer tutum kendi cenahında da ziyadesiyle var. Hatta yer yer “laik Cumhuriyetin” bir başbakanı olarak kendisi de bu hamleleri doğrudan yapıyor. Fetullah Gülen’in 28 Şubat döneminde başörtüsü için kullandığı “füruat” tanımını, bu savaş ortamında bu cenaha yönelik bir saldırı argümanı olarak pişirip servis etti. F. Gülen de “din alimi” olarak Başbakan’ı cahillikle suçlayıp yanıt verdi.

Ancak bu konuda esas kıyamet medyada kopuyor. Din, kitap, allah, iman ve ille de “fitne” (hepsi halk içinde icra ediyor bunu) kavramları üzerinden birbirlerinin pozisyonunu sorgulayan, cennetlikler ve cehennemlikler tasnifi yaparak meseleye boyut getiren tutumlar alıyorlar. “Allah’a şirk koşma” noktasında birbirleriyle keskin bir savaş içinde olduklarını, yine kendilerinin ortaya koydukları kanıtlarla öğreniyoruz! Doğrusu gidişatin “boş kalmış bir cennet” olacağı, cehennemin ise dolup taşacağı açıktır!

Yaşanan durumun “Sünni ideolojide” Selçuklu’dan bu yana en büyük yarılma olduğuna dair yaygın bir tespit söz konusu. Bunu son olarak **Hüseyin Gülerce** dillendirdi. Tabi bunun ne denli yerinde bir tespit olduğu tarihçilerin konusudur. Ancak yakın tarihin en keskin yarılması olduğu açıktır.

Bu yarılmanın aslında dile gelmeyen, kamuoyuna yansımayan bir arka planı daha söz konusudur. Bu arka planın adeta bir meczuplar ordusuna elveren ve belli oranda toplumsal cennet diye bileceğimiz sonuçları da vardır. F. Gülen, T. Erdoğan gibi ön plana çıkmış ve makro düzeyde ve irili ufaklı onlarca cemaat liderinin mikro ölçekli etkiler yaratarak ortaya koydukları davranışların bir kısmı bu arka plandan beslenmektedir.

“ALLAH TARAFINDAN SEÇİLMİŞ” KİŞİ: MEHDİLİK YA DA HALİFELİK

T. Erdoğan bir süredir meydanlarda ve bulunduğu her kürsüde bağırıyor: “*Kula kulluk değil, hakka kulluk!*” Mesajın doğrudan Gülen Cemaati’ne yönelik olduğu çok açık. Gülen’e Cemaati’nin bağlılığını, bu beylik lafla hedef tahtasına yerleştiriyor. Bu bağlı-

lığın sıradan bir lidere bağlılıkla ele alınmadığını, kendi içinden geldiği ekolden ve bugün bizzat kendi üzerinden oluşmuş halelerin hangi ilahi kavramlarla içeriklendiğini bilerek çok iyi görüyor.

Gülen Cemaati’nin Saidi Nursi geleneğinin bir kolu olduğu, Nurculuğun modern bir versiyonu olduğu biliniyor. Bu ekolün güçlü bir “Mehdiyet” inancı söz konusudur. Saidi Nursi’nin temellerini attığı ve onun devamcılarının farklı farklı yorumlarıyla “mehdilik” ve “mehdiyeti” tartıştığı, hatta hangi tarihsel kesitte bunun açığa çıkacağına dair tutumlar dahi benimsenmiştir. Belli ayetlerin “lamlar” ve “limlerinin” hesaplamalarıyla oluşan “ebced” değerleri ile bu tarihi saptadıkları görülmektedir! Bu hesaplamalarda, miladi takvime göre 2000’li yıllar “hakkin karşısında batılı temsil eden materyalizm ve ateizmi” fikren tam yenilgiye uğrayacağı, mehdinin ve şakirtlerinin geleceği tarihsel süreç olarak ortaya konmuştur. Bu ekolün temsilcileri tarafından açık ya da örtülü şekilde bütün bunlar tartışılmaktadır.

Öyle ki Adnan Oktar adlı çapsız, medya maymunu meczub “din aliminin” meseleyi vardığı boyut uç bir örnek olma açısından açıklayıcı olabilir. Bu kifayetsiz, komünist ve devrimci düşmanı kişi, Saidi Nursi’nin bu hesaplamalarını ve daha bir dizi başka alametleri (materyalizmin ve ateizmin tam bir yenilgiye uğradığı, tüm insanların temas halinde olacak koşullar içinde olması, mehdinin dünyanın merkez odağında yaşıyor olması vs.) ortaya koyarak artık çağın Mehdiyet çağı olduğunu ilan ediyor. Kendi soy kütüğünü peygamber soyuna dayandırarak, İstanbul’u dünyanın merkezine koyarak, internet ve iletişim araçlarına dayanıp tüm insanlara mehdinin aynı anda görünebilme özelliğine dayanak yaparak ve daha bir dizi şekilsel benzerliği kanıt göstererek tüm işaretlerin kendini gösterdiğini propaganda ediyor!

Kuşkusuz bu kıt akıllı meczubun “cüretine” herkes sahip olamaz. Ancak aynı düşünsel dünya ile şekillenen diğer kesimlerin, benzer bir yaklaşımla ancak daha akıllı ve temkinli bir şekilde bir toplumsal taban yaratarak bu inanışa sarıldıkları gözardı edilemez. Bu ideolojik şekilleniş doğrultusunda bir örgütlenme çizgisi izlendiği, bu inanış etrafında “adanmış ruhlar” ordusunu yaratmaya çalıştığı görülmelidir. Ki buna uygun figürler, önderler ya da bunun alameti olacak “kültler” etrafında kenetlenmeler oluşturulmaktadır.

Gülen Cemaati’nin her yönüyle bu ideolojik arka plana yaslandığı açıktır. Dünyanın her tarafına yayılma ve örgütlenme politikası, basın-yayına verdiği önem (dikkat, mehdi aynı anda

herkese görünmeli!), İslam’ın rönesansa tabi tutulması anlayışı, dinler arası diyalog politikası (dikkat, İslam’ın temel şartı olan kelime-i şahadetin ikinci kısmı “Muhammed’in Allah’ın resulu olduğu”nu tartışmaya açan, kitap indirilmiş dinlerin mensuplarının da cennetlik olacağına vs. yaklaşımlar ki bu tavır diğer cemaatlerin Gülen Örgütü’ne yönelik eleştirilerine konu olmaktadır!), F. Gülen’in özellikle ABD’de (dikkat, çağımızda dünyanın gerçek merkezidir!) bulunarak bir “sürgün” geleneğini zoraki sürdürme çabası vb yaklaşımların hepsinde güçlü bir inanç ve ideolojik arka plana dayanma vardır.

“Allah tarafından seçilmiş kişi” figürü bu harekette bu temele dayanmaktadır. Mehdiyet belirtilerinin işaret ettiği kişi olarak henüz F. Gülen gösterilmemektedir. Ancak bu figürün bir alamet olarak görülme ve ona göre değer atfetme gerçekliği vardır. Zaten bu açıdan amaçta hasıl olmaktadır. Bu ideolojik arka plan ile geniş kitlelerin enerjisi ve birikimi hem mevcut dünya sisteminin selametine, hem devletin geleceğinin sağlanmasına hem de bu yapılanmanın kendi gücünü uluslararası düzeyde etkin kılmasına vesile olmaktadır.

T. Erdoğan’ın, o cenahın “seçilmiş kul” figürüne yönelik bu saldırısı derin ve köklü dayanakları olan bir ideolojik hamledir. Ancak kökü çok derinde olan bu değerlerin bu nevi saldırılarla sarsılması kolay değildir. Ama bu noktadaki savaşın bununla sınırlı kalma ihtimali güçlüdür. Yeni işaatlarla ve hamlelerle bu “ilahiyat” savaşı da büyüme potansiyeli taşımaktadır.

MEHDİ BEĞENMEDİYSENİZ HALİFE VERELİM!

Tayyip’in saldırdığı şeyin bir türevinin ise kendi kişiliği etrafında oluştuğunu görüyoruz. “Kula kulluk etme”de Gülen Cemaati ile bir rekabet içinde oldukları aşikardır. Ama daha “mütevazı” ve birazda “realist”!

Tayyip’in de “seçilmiş kul” olduğu noktasında azımsanmayacak bir kesimin “yeminler edebileceğini” biliyoruz. “**Haşa eleştirilemez**”,

“**peygamber soyundan gelme**”, “**halife**” vs. birçok söylemle başında haleler oluşturuldu. “Ona dokunanın, şükür namazı kılanın cennetlik olacağı” ve hatta Tayyip’in “peygamber olduğu”nu ilan eden milletvekillerinin olduğunu biliyoruz. Bunlar medya önünde çekinmeden kendi yöneticilerinin ve kimi bürokratlarının söylemleridir. Ama ideolojik eğitimlerinde ve kitle çalışmalarında bu söylemlerin çok ötesine geçildiği bilinen bir gerçektir.

Kimileri bu duruma siyasi gömlek giydirerek “sultanlık” demektedir, ancak bunun dini gömleği de “halifeliktir.” Yani Osmanlı’daki karşılığı, “zillullahi fil alem” (Allahın yeryüzündeki gölgesi)’dir. İkisi de doğrudur. Tayyip’in ise bu özlemi duyacak bir ideolojik formasyonu kuşkusuz vardır. Mehdiyet anlayışına göre “realist” dedik, ancak tarihsel akış ve gidişata göre insanoğlunun güneşte yaşamını idame ettirmesi kadar mümkünatı vardır. Ki bunun böyle olduğunu kendileri de biliyor. Ancak bu ideolojik arka plan ile motivasyon yaratılmaktadır.

Tayyip kendi “Allah tarafından seçilmişliğini” özellikle siyasette arsızca kullanmaktan hiç çekinmiyor. Bilhassa Gezi İsyanı’nda “onların tuzağı varsa bizim Allahımız var” benzeri çeşitli türev söylemlerle, “Allah”ı arkasında olan mutlak bir güç olarak tanımlayıp adeta kendini “kadiri mutlak” ilan etmekten geri durmadı. Bu söylemi artık her fırsatta ve siyasi-toplumsal karşıtıllıkta kullanır hale geldi. Yani “kula kulluk” edilmesi ve kulluk edilecek kulunda kendisi olduğunu her fırsatta dillendirmesi onun siyasi kültürü yanında ideolojik formasyonu da ilintilidir. Bir dizi davranışının arka planında bu gerçeklik yatmaktadır.

Halkı köle, biat etmekle mükellef reaya gibi gören bu karşı devrimci yaklaşıma karşı daha bir kararlılıkla mücadele elzemdir. “*Yok etmek için insanın insana kulluğunu, bu davet bizim*” (N. Hikmet) diyerek; kulları kula köle yapmaya çalışan bu gerici anlayışların savaşında ortaya çıkan gerçek yüzleri halka sabırla, sebatla anlatılmalıdır.

Yeni Akit'ten Partizan düşmanlığı

H. Merkezi: 11 Ocak günü on binlerce işçi-emekçinin katıldığı ve coşkuyla gerçekleşen **"Yoksulluğa, Yolsuzluğa, Zulme Karşı Özgürlük Barış Demokrasi Emek ve Adalet Mitingi"** ile ilgili AKP'nin kuduz kalemi Yeni Akit, internet sitesinde **"11 Ocak'a dikkat!"** isimli bir haber yayınladı.

"Her fırsatta AK Parti hükümetinin gitmesini isteyenler, yolsuzluk operasyonu sonrası ortaya çıkan durumu provoke etmeye devam ediyorlar" di-

yerek yapılan mitingi **"provokasyon"** olarak ifade eden Yeni Akit, mitingi düzenleyen TTB, TMMOB, DİSK ve KESK'e **"çete"** dedi.

Emek örgütlerinin ismini ve sayısını bile doğru düzgün bilmeyen Yeni Akit gazetesi, yaptığı haberde gazeteciliğin en önemli ilkesi 5N 1K'yı bile unutarak **"5'li çete işbaşında! Gezi kalkışmasında istediklerini almayan sendikalar ve kimi sivil toplum kuruluşları 11 Ocak tarihinde yeni bir**

kalkışmaya imza atmaya çalışıyorlar. TOBB, TİSK, TESK, DİSK ve Türk-İş tarafından düzenlenecek eyleme TTB, TMMOB, CHP, SDP, İşçi Partisi, Emek Partisi, TGB, Kolektifler gibi grupların da destek vereceği öğrenildi" diye bütün kurumların ismini bile birbirine karıştırdı.

Daha sonra **"Eylemde Partizan tehlikesi"** diyerek haberine devam eden Yeni Akit, **"Partizan adlı grup da eylemde hazır bulunacaklarını açıkladı"** dedi ve Partizan'ın yaptığı açıklama ile hükümeti tehdit ettiğini ve mitingde

herkesi düzeni yıkmaya davet ettiğini belirtti. Bu haberi ile Yeni Akit, bir kez daha egemenlerin işçi ve emekçilerin sokağa dökülmesinden ve devrimci örgütlerin halkın taleplerini sahiplenerek alanlara çıkmasından duyduğu rahatsızlığı dile getirmiş oldu.

Yeni Akit'in zehirli kaleminden akan bu gerçeği; Partizan başta olmak üzere halkla bütünleşen ve halkın taleplerini sahiplenilen devrimci, demokrat ve yurtsever kesimlerin ortak mücadelesi büyüterek egemenlere korkulu rüyalar gördürmeye devam edecektir.

MÇD: "10 yıldır mücadele ediyoruz!"

İstanbul: Munzur Çevre Derneği 10. yılını kutlamak amacıyla, **"Gezi Parkı ruhu ile doğayı sahiplenmek ve herkes için yaşanabilir bir doğa mücadelesinde bir adım daha ileri"** şiarı ile bir gece düzenledi. Gecenin düzenlendiği Salon Figaro saatler öncesinden doğanın talanına karşı mücadele vurgusu yapılan MÇD imzalı pankartlarla süslendi.

Gecede ilk olarak Munzur Çevre Derneği'nin 10 yıllık geçmişini anlatan bir sinevizyon gösterimi izlendi. Sinevizyon gösteriminin ardından **Muzaffer Acar** sahne aldı. Daha sonra dernek adına gerçekleşen konuşmada **"10 yıldır olduğu gibi yine Munzur için mücadele edeceğiz ve doğamızı yaşam alanlarımıza dönük bu saldırılara izin vermeyeceğiz ve mücadeleye devam edeceğiz"** denildi.

Ardından gece Mehmet Ekici'nin türkülleri ile coşkulu bir şekilde devam etti. Ekici'nin ardından **Sebahat Tuncel** ve Meteoroloji Yüksek Mühendisi **Cemalettin Küçük** bir konuşma yaptı. Konuşmaların ardından sahneye çıkan **Dost Erbatı, Töre Anadolu** ve **Emre Saltık** türkülleri ile kitleye coşkulu anlar yaşattı.

Halayların çekilmesi, coşkuyu daha da artırdı. Gecede sık sık Munzur'un anlamının yaşamak olduğunu ve yaşamlarına dönük herhangi bir saldırıya izin verilmeyeceği ve mücadelelerine devam edeceği vurguları yapıldı. Gece Güler Durman'ın türkülleri ile sonlandı.

Fişleme; bir devlet geleneği...

Geçmişte yaşanan fişleme olaylarının bugün daha da boyutlanarak devam etmesi sistemin geçmişine ne kadar bağlı olduğunun ve ondan kopamadığının göstergesidir.

Yaşadığımız topraklar üzerinde geçmişten günümüze kadar uzanan bütün iktidarlar gerek farklı bir milliyetten gerekse farklı bir inançtan olan insanları "kontrol" altında tutmak için fişleme yöntemini kullanmışlardır. Bu yöntem bugün de hız kesmeden devam etmektedir. Geçmişte yaşanan fişleme olaylarının bugün daha da boyutlanarak devam etmesi sistemin geçmişine ne kadar bağlı olduğunun ve ondan kopamadığının göstergesidir. Çünkü devlet geleneği halen **"tek millet, tek din"** olarak devam etmektedir.

Fişleme olaylarına baktığımızda tarih makarasını esasen çok fazla geriye sarmaya gerek yok. Maraş'ta, Çorum'da, Gazi'de yaşanan katliamların her biri birer fişlemenin sonucu olarak önümüze çıkmaktadır. R. T. Erdoğan fişlemelere ilişkin geçtiğimiz yılın Ağustos ayında şunları söylemişti. **"Bizim fişleme gibi bir sanatımız yok. Böyle bir derdimiz de yok. Ben fişlendiğimi biliyorum; arkadaşlarımın fişlendiğini biliyorum ama biz böyle bir yola hiçbir zaman tevessül etmedik. Bunlara tamamıyla karşıyız."**

İktidarın temsilcisi Erdoğan, her ne kadar böyle açıklamalar yapsa da meselenin özüne indiğimizde 11 yıllık AKP hükümetleri döneminde yapılan fişlemelerin haddi hesabı yok. Yapılan bu açıklamalar sadece gün yüzüne çıkan fişlemelerin üzerini örtmek içindir. Çünkü köklerine bu denli bağlı olan bir sistem, geçmişten beri halkı

gözetim altında tutmaktan vazgeçmiş değildir.

TC fişlemeye hız kesmeden devam ediyor

Son olarak Xozat ve Antep'te yaşanan fişleme ve takip olayları bu geleneğin bugün hız kesmeden devam ettiğini göstermektedir. Hatırlanacağı üzere geçtiğimiz yılın Kasım ayında Dersim ilinin Xozat ilçesinde gün yüzüne çıkan fişlemenin bugün daha da boyutlanarak devam ettiği görülmektedir.

Yapılan fişlemelerde bölge halkının TKP/ML TİKKO sempatisini, üyesi ve milisleri olduğu belirtilmektedir. Xozat bağımsız belediye başkanı **Cevdet Konak**'ın ve hatta 77 yaşındaki bir köylünün de sempatisini olduğu yazılmıştır.

Fişleme olayının gün yüzüne çıkmasıyla açıklanmak zorunda kalınan belgelerde, takip edilen kişilerin kamu görevlileri, kurum temsilcileri ve özellikle de gençler olduğu görülmektedir. Milli Eğitim Müdürü ile bir Şube Müdürü'nün de aralarında bulunduğu 17 öğretmenin sürekli takip edildiği, gittikleri yer ve mekânlar ile konuştukları insanlarla ilgili notlar dahi bütün faaliyetler yer alırken tarihi mekan ziyaretleri bile görüntülenerek dosyalanmış. Gezi İsyanı'na katılanların fişlendiği ve katılanların % 78'inin Alevi olduğu emniyetin kayıtlarındadır.

Başka bir benzer olay da Gaziantep Üniversitesi'ne bağlı olarak İslâhi-

ÇED raporu değil, fişleme raporu!

H. Merkezi: Çanakkale'nin Karabiga ilçesine kurulması planlanan **CE-NAL Termik Enerji Santrali**'ne ait enerji iletim hattının ÇED Raporu'nu hazırlayan **Türkiye Elektrik İletim AŞ (TEİAŞ)** raporda kentin "etnik haritasına" da yer verdi. TEİAŞ tarafından hazırlanan raporda şu ifadeler yer verildi: **"Toplumda çekirdek aile yaygındır. Toplum; Türkmenler, Pomaklar, Yörükler, Bulgaristan göçmenleri ve az sayıda Kumuk Türkleri ve Çerkez ile Boşnak'tan oluşur. Boşnak ve Yörükler genelde tarım ile uğraşırlar."** Bu rapor ile TEİAŞ'ın bölge halkını fişlediği ortaya çıkmış oldu.

ye'de okuyan öğrencilerin fişlenmesi. Lakin burada yapılan fişleme daha ileri bir düzeyde. Fişlenen öğrencilerin kimlik bilgileri, siyasi düşünceleri, özel yaşamları dâhil her türlü bilgiyi içermekte. Emniyet görevlileri bu fişleri doldururken üniversite yönetiminin de fişlemelere destek olduğu ve emniyet ile birlikte çalıştığı görülmektedir. Yaşanan bu olayların burjuva medyada gündeme gelmesi üzerine savcılık konu ile ilgili araştırma yaptığını açıkladı. (Daha önce de açığa çıkan fişlemede araştırma başlatılmıştı, hala bir sonuç yok!) Ancak emniyet suçlamaları reddediyor, savcılık ise "sizin bilgisayarınızdan çıktı" diyor.

Özet olarak söylemek gerekirse; halk gerçekliğin farkında, siz kendi aranızda it dalaşı yapmaya devam edin. Halkın örgütlü gücü, sistemin tüm bu sahtekârlıklarını açığa çıkartacak ve yargılayacaktır. Halka zulüm edenlerden mutlaka hesap sorulacaktır.

Gülsuyu'nda, çete saldırısı sürüyor

İstanbul/Gülsuyu: Gülsuyu Gülensu Mahallesi'nde halka ve devrimcilere, devlet destekli çete saldırı ve tehditler hız kesmeden devam ediyor. Mahalle gençlerinin yolunu arabalarıyla çevirecek **"Siz devrimci misiniz?"** diyerek, devrimcilere küfür savuran çete üyeleri, mahallenin merkezi yerlerinde sağa-sola ateş ederek halka korku salmaya çalışılıyor.

Son olarak 11 Ocak günü Battalgazi Sokak'ta Özgür Gelecek gazetesi dağı-

tan okurlarımızın üzerine camları siyah filmli, gri renkli Cornet tipi bir araç sürüldü. Bu saldırıdan devrimciler yara almadan kurtuldu. Yine 10 Ocak günü cemevi bölgesinde Yürüyüş dergisi dağıtan bir devrimciye çeteler tarafından fiziki saldırı yapıldı.

Gülensu ve Gülsuyu mahallelerinde yaşanan bu polis destekli çete saldırılarında çetelerin kolu kanadı olan katil polis, her zamanki gibi çetelerinin güvenliğini alarak saldırı emirleri vermeye de-

vam ediyor. Bu iki mahallede aynı zamanda polisin ajanlaştırma politikasıyla çalışma yaptığını da biliyoruz. Anlaşılan o ki mahallenin dört bir yanında var olan mobese kameralarıyla yeterli bilgi alamıyorlar ve asıl izlemeyi insanları ajanlaştırarak yapmaya çalışıyorlar. Polis ne zaman mahallede seyyar karakol oluşturduysa işte o zaman yeni ajanlaştırmalar, küçük büyük mafyalar ve çeteler ortaya çıkmıştır. Polis-çete işbirliği, ajanlaştırmaya ve yapılan saldırılara geçit vermeyeceğiz! Gülsuyu ve Gülen-

su halkının haklı ve örgütlü mücadelesi, devrimcilere ve halka yapılan/yapılacak saldırılarda karşılarına dikilecektir.

Direnişin saf hali tutsak çocuklara sahip çık!

TC'nin ve dünyadaki yüzlerce devletin genetiğinde var olan halk düşmanlığı tüm "inceliğiyle" devam ederken, bu "incelikten" nasibi de en fazla çocuklar alıyor. Yeri geliyor daha annesinin karnındayken, bıçaklarla deşilerek (**Maraş'ta**), yeri geliyor okul harçlığı için gittiği "kaçakta" üzerine bombalar yağdırılarak (**Roboski'de**), daha 12'sinde sokak ortasında kurşunlanarak (**Uğur Kaymaz**) ve yeri geliyor gardiyanlar, adli tutsaklar tarafından tecavüze, işkenceye uğrayarak (**Pozantı**)... Şimdi de Sincan'da, faşist diktatörlüğün kendisini bir kez daha kanıtladığı zulmüne maruz kalıyor çocuklar...

Çoğu Mêrdîn (Mardin), Colemerg (Hakkari) gibi T. Kürdistanı illerindeki hapisanelerden ve elbette ki Pozantı'dan; ailelerinden,

Suç işlemeye devam ediyoruz!

8 Ocak günü, Malatya 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 31 Temmuz 2013 günü Dersim'de ev baskınlarıyla gözaltına alınarak tutuklanan 5 Partizan okurunun ilk duruşması yapıldı. **Kenan Küçük** ve **Önder Ergen**'in tahliye olduğu duruşmada üç kişinin tutukluluk halinin devamına karar verildi.

2011 yılı ve 2013 yılı arasında Dersim'de yapılan basın açıklamaları ve mitinglerden oluşan iddianamede bütün eylemler suç kapsamında. İbrahim Kaypakka'yı flaması taşımanın "yasa dışı örgüt" üyeliğine delil gösterildiği dosyada Sakine Cansız'ın cenazesine katılmak da deliller arasında. 1 Mayıs eyleminde Partizan imzalı şapka takmak, megafon taşımak hatta slogan atmak on yıllara varan cezalarla yargılanmanıza neden teşkil ediyor. Cenazelerde tabutun arkasında yürüyüp saf tutmak, alkış çalmak, mezara kırmızı karanfil bırakmak gibi daha bir dizi pratik suç ve delil kapsamına alınmıştır. 8 Mart, 21 Mart ve Gezi sürecinde gerçekleşen eylemlerin de suç sayıldığı iddianamenin tamamı polis fezlekesinden oluşmaktadır.

2012 yılında gözaltına alınıp tutuklanan ve "örgüt üyesi" olmak suçlamasıyla hüküm giyen Partizan okuru 7 üniversite öğrencisiyle ilgili hazırlanan dosyayla aynı içerik ve mahiyette olan dosyada ana temayı Kaypakka'yı anmak oluşturuyor. Hatırlatıyoruz Sakine Cansızların ölüm yıldönümünde bütün anma etkinliklerine katılmıyoruz, suç işlemeye ve Kaypakka'nın düşüncelerine sahip çıkmaya da devam ediyoruz.

(Dersim ÖG okurları)

YDG'den Sincan için eylem

Sincan Hapishanesi'nde işkence gören ve Maltepe Çocuk Hapishanesi'ne sürgün edilen çocuk tutsaklar burada tekrar işkenceye maruz kalmışlar ve bunun üzerine açlık grevi başlatmışlardı.

Biz de **Sarıgazi Yeni Demokrat Gençlik** olarak çocuk tutsaklara destek amacıyla 10 Ocak Cuma günü bir yürüyüş örgütledik. Yürüyüşü "**Yaşları Küçük İradeleri Büyük, Çocuk Tutsaklara Özgürlük!**" şiarı ile örgütledik. (**Sarıgazi YDG**)

diğini en son Pozantı'daki tecavüzlere gördük!

Çocuklar, direnmeyecek de ne yapacak?

Türlü işkencelerin mağduru çocuklar, baskılara karşı açlık grevi yapmayı düşünüyor. Devlet "büyüklerinin", sermaye temsilcilerinin yani egemenlerin çocuklarına reva görülen yaşamı; yolsuzluk, hırsızlık olaylarını gördükçe ezilenlerin çocuklarına uygulanan zulmün nedeni daha da anlaşılır oluyor.

Dört duvar arasında devletin eli kanlı görevlileri tarafından işkenceye maruz bırakılan başta çocuklar olmak üzere bütün tutsakları tüm var gücümüzle sahiplenelim, faşizmin pervasızlığına karşı çocuklarla dayanışmayı büyütelim! Çünkü onlar, direnişin en saf hali ve onlara uzanan kirli elleri kırmak gerekir!

Ali İsmail'in davası ertelendi!

H. Merkezi: Sivil polis ve esnafca katledilen **Ali İsmail Korkmaz**'ın davası görülmeye başlandı. Eskişehir 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde **6 Ocak** günü görülen duruşma öncesi destek için çeşitli barolardan 100'ün üzerinde avukatın katılımıyla bir açıklama gerçekleştirildi.

Duruşmada Aliş'in avukatı **Ömer Kavili**, tanıkların sanıklardan önce dinlenmesi durumunda sanıkların,

tanık ifadelerine göre savunma hazırlayarak yalan beyanda bulunabileceklerini belirterek duruşmanın usule aykırı olduğunu ve bu nedenle ertelenmesi gerektiğini ifade etti. Mahkeme heyeti davanın, Kayseri'deki **3 Şubat** tarihli celseyi beklemesi için **28 Şubat** tarihine erteledi. Davada tanıklar Eskişehir ve Ankara'da dinlenecek. Ana duruşma Kayseri'de görülecek.

"Biz bitti demeden, bitmez bu dava"

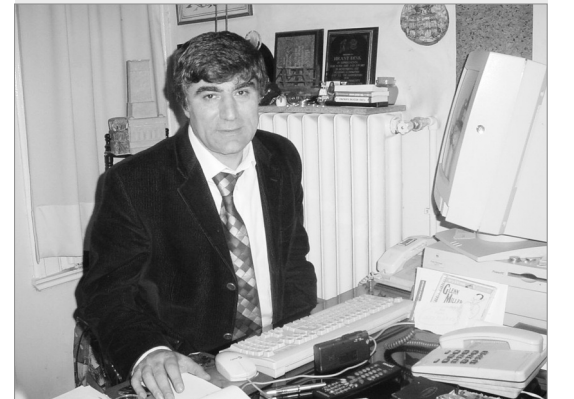
19 Ocak 2007'de, arkadan gelen hain bir kurşunla Halaskargazi Caddesi'ne boylu boyunca uzanan bir adamın ardından defalarca bu devletin katliamcı zihniyetini ve "Türk-Müslüman" olmayana dönük düşmanlığını tartıştık. Milliyeti Ermeni ve her daim bu devletin gerçek yüzünü teşhir eden bir gazeteci-yazar olan **Hrant Dink**, bu yönleri ile hedefte olan bir isimdi. Özellikle faşist TC'nin kurucusu Mustafa Kemal'in manevi kızı olan ve Dersim Katliamı'nda halka bomba yağdıran "ilk Türk kadın pilot" Sabiha Gökçen'in aslında Ermeni olduğu gerçeğini açığa çıkaran Dink, "bir bebekten katil yaratan karanlığı" yani bu devletin gerçek yüzü olan faşizmi harekete geçirmiş ve bir kiralık katil tarafından sokak ortasında katledilmiştir.

Dink'in katledilmesi "herkese gözdağı verme" gayesiyleydi. Gerçekleri söylemeyin, yazmayın, görmeyin; yoksa sonunuz onun gibi olur! Ermeniyeniz, Kürtseniz, Rumsanız, Süryaniyeniz; Türk ve Müslümanlık dışında kendi inançlarınızı ve kültürünüzü yaşatmaya çalışmayın; yoksa sonunuz onun gibi olur! Tehdit buydu! Ama onun ölümünün ardından yüz binlerce insan, alanlara çıktı ve "**Faşizme inat, kardeşimsin Hrant**", "**Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeni'yiz**" dedi.

"Hrant'ı ve katillerini asla unutmacağız"

Aradan 7 yıl geçti. davada tek milim ilerleme olmadı. Katil **Ogün Samast'a**, hapishanede paşalar gibi bakıldı, 50 kiloda hapse giren bir katilden 100 kiloluk bir "tosun" yaratıldı. Devleti arkasına alan bu katilin yüzünde her daim kirli ve alaycı bir gülümseme vardı. Diğer katil **Yasin Hayal**, götürüldüğü Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane'de onunla aynı havayı soluyarak zehirlenmek istemeyen devrimci tutsaklar, darp edilerek hücrelerinden zorla başka hücrelere götürüldüler. Hayal, "paşa" gibi bakılmaya devam edildi. Son olarak geçtiğimiz günlerde Trabzon'da tutuklanan Yasin Hayal'in kardeşi **Osman Hayal** ve **Zeynel Abidin Yavuz** isimli kiralık tetikçiler ise birkaç gün içerisinde tekrar serbest bırakıldılar.

Ama asıl katillere hiç dokunulmadı! Çünkü biliyorlar ki asıl katil; mahkemeleri, medyası, devleti ile tam da bu faşist sistemin kendisi! Bu gerçeği bir kez daha haykırmak için 19 Ocak günü, alanları Hrant'ı anarak "**Faşizme inat, kardeşimsin Hrant**", "**Katil devlet hesap verecek**", "**Hrant'ın katili, patron-ağa devleti**" sloganları ile donatmak üzere başta Agos'un önü olmak üzere her yerdeyiz! Hrant da ve katilleri de asla unutulmayacak!

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umur Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/Istanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/Istanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayincilik2007@hotmail.com

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

“Yetiş Tatar Ramazan oyun bozuyoruz”

Ankara: DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin düzenlediği “Yoksulluğa, Yolsuzluğa, Zulme Karşı Özgürlük Barış Demokrasi Emek ve Adalet Mitingi” ülkenin dört bir yanından gelen on binlerce işçi ve emekçinin katılımıyla gerçekleştirildi. 11 Ocak günü sabah saatlerinden itibaren Tren Garı ve Hipodrom önünde bulunan emekçiler, Sıhhiye Meydanı'na yürüdü.

Yürüyüş sırasında **Partizan, Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB)** ve **Yeni Demokrat Gençlik (YDG)** kitlesi de pankart açtı.

“Hırsızlar halka hesap verecek”

“Her yer rüşvet, her yer yolsuzluk”, “Hırsız var”, “Bu daha başlangıç mücadeleye devam”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz”, “Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek” ve “Bijî berxwêdana Rojava” sloganlarının atıldığı yürüyüş boyunca ses aracından devletin baskı politikaları teşhir edildi. Ayrıca üzerinde Tayyip Erdoğan'ın fotoğrafının olduğu sahte paralar emekçiler tarafından yere atıldı.

Özellikle Türkiye Kürdistanı'ndan gelen emekçilerin Roboski katliamı, Rojava ve Paris'te katledilen üç fidana dair vurgusu öne çıkarken, emekçiler tarafından taşınan “Hırsızlar halka hesap verecek”, “Bu pisliği devrim temizler”, “Yetiş Tatar Ramazan oyun bozuyoruz” dövizleri de dikkat çekti. Yürüyüşe sendikalar ve devrimci, ilerici kurumların yanısıra taraftar grupları ile forum, dayanışma örgütleri de katıldı.

Solaçık taraftar grubu “Ali İsmail Korkmaz, Fenerbahçe yıkılmaz” pankartı açtı. Ankara forum ve dayanışma örgütlerinden Eryaman Halk Dayanışması, 100. Yıl İnişiyatifi ile Yenimahalle Yunus Emre Forumu da pan-

kartlarıyla eyleme katıldı.

“Çal keke çal”

Eylemde Halkların Demokratik Partisi (HDP) imzalı “Savaş ve yolsuzluk düzenine son/Barış, eşitlik ve özgürlük kazanacak”, “Kendimizi de, kentimizi de biz yöneteceğiz” şiarlı pankart açıldı. HDK bileşenlerinin dâhil olduğu bu kortejde **Partizan, DDSB** ve **YDG** kitlesi de yerini aldı.

Partizan, DDSB ve YDG kitlesi sık sık “Yaşasın Punto direnişimiz”, “Birlik mücadeleye zafer”, “Hırsızlardan hesabı emekçiler soracak”, “Bijî Berxwêdana Rojava” sloganlarını haykırdı. Yürüyüş sırasında DDSB “Halktan çalana, yalana, talana son! En büyük hırsızlık asgari ücret... Emeğimizi, geleceğimizi yedirmeyeceğiz!”, YDG de “Yalan, talan, rüşvet, yolsuzluk... Çal keke çal!” yazılı pankart açtı.

“Yolsuzluk, yoksulluk düzenine son!”

Yürüyüşün ardından Sıhhiye Meydanı'nda çağrıcı kurumlar DİSK, KESK, TMMOB ve TTB adına konuşmalar gerçekleştirildi.

KESK adına yapılan konuşmada yolsuzlukta ortak olanların paralel devlet çığırıklığıyla kendilerini ak-

Devleti bilen, son on yıllık AKP döneminde de ciddi anlamda öfke biriktiren emekçilerin son süreçte olanlarla öfkesi daha da açığa çıkmış durumda...

layamayacakları söylenirken, DİSK ise egemenlerin 13 milyon işçinin kıdem tazminatına göz koyduğunu ancak kıdem tazminatlarını leş kargalarına bırakmayacak olan direnişçileri hesaba katmadıklarını belirtti.

de açığa çıkan “yolsuzluk, rüşvet” olaylarını sadece görüldüğünü değil aynı zamanda bunun hesabının sorulma isteğini, Tatar Ramazan'ı oyunu bozmaya çağırın dövizlerden dahi okumak mümkün. Emekçiler sadece bilmek, zaten bildiğini duymak değil hesap sormak istiyor...

Elbette on binlerin bir araya gelip bu öfkeyi haykırmaması, omuz omuz hesap sorması değerlidir ancak bu **egemenlerin ortaya çıkan kirli çamaşırlarını tekrar giymelerini engellenebilecek mi?** Yalnızca bir günü örgütlemek yetecek mi? Mahallerde, fabrikalarda, okullarda, sokaklarda bu kadar açığa çıkan ve çıkmaya devam edecek olan öfkeyi bir güne sığdırmak elbette ki yetmeyecek ve egemenlerin kirletmeye mecbur oldukları çamaşırlarını tekrar tekrar giymelerine imkân sağlayacak.

Elbette sendikaların yıllardır kurtulamadığı bu anlayış çelişkilerinin daha da keskinleştiği, seçimlerin yaklaştığı ve egemenlerin birbirine düştüğü bu süreçte hesaplaşılması şart bir olgu olmakla birlikte ülke devrimcilerine de kendi misyonlarını daha bir zorunluluk olarak dayatıyor. Çünkü emekçilerin **oyun bozuyoruz** dediği, tam da bu devletin üzerine temel atıp inşa olduğu sömürü, soygun, işkençe düzenidir.

TMMOB adına yapılan konuşmada son süreçte cemaat-AKP çatışmasına değinilerek, iktidarı paylaşanların kimin daha çok yiyeceği derdine düştükleri vurgulandı. TTB ise iktidarın zulmünü halkın hak etmediğini ve buna karşı mücadele etmenin önemini ifade etti. Konuşmalar sırasında sık sık “Yolsuzluk, yoksulluk düzenine son” sloganı atıldı. Sahneden, tutsak KESK'lilerin önümüzdeki günlerde gerçekleşecek davalarına da katılım çağrısı yapıldı. Çekilen halayların ardından miting sonlandırıldı.

Egemenler kirli çamaşırlarını tekrar giyebilecek mi?

Son sürece damgasını vuran egemenler arasındaki dalaş, birbirlerinin kirli çamaşırlarını ortaya çıkaracak kadar açık olunca ezilenlerin öfkesinin de sokakta olmamasının elbette imkânı yoktu. Devleti bilen, son on yıllık AKP döneminde de ciddi anlamda öfke biriktiren emekçilerin son süreçte olanlarla öfkesi daha da açığa çıkmış durumda...

Ankara'da on binlerin katıldığı miting de bu açıdan önemli bir buluşma oldu. Zaten bilinen ama fena hal-

